

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საძმეში,
ბედგანად ბეჭდუდნი სიფყვას,
ცყილებით და ჭაბუბით ბუბთის
გაფანა ყულა უკადრისმბაჟ
უსაბაგლესია.

დაარსებულია
1918 წელს.

ოთხშაბათი, 20 თებერვალი, 2013 წელი.

№32 (7159)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თეთრი.

რის საუბარებს აკლავს ხელისუფლება სუთპროცენტთან პარტიას?

კოზა დავითაშვილი თავის შესაძლებლობებს აფასებს

ტვინშერყეულის მორიბი უტიფრობა,

ანუ როგორ და რატომ სჯობს,
ჩიორ-ჩიორსანის მიხედვით,
ერთხელ გაგონილი ასჯერ ნანახს!

თბილისში მსხვერპლის შესახებ დაიწყო საუბარი

ქართული დემოკრატიის საფრთხეა ჯონ კარის მოახსენავს

რა საფრთხის წინაშე დგას ბიძინა ივანიშვილი?

შს-ს მაღალჩინოსნებმა
აღიარეს, რომ კერძო
პირებს 52 ავტომობილი
უკანონოდ ჩამოართვეს

გაუმომარაგება: „სამეფო კარის“ საიდუმლო

ბერლინის კინოფესტივალზე დიქტატორის „ნათელი“ გაქვეთილები

„როგორ სხვისდაბოდა“ თუ „როგორ გასხვისდეს“ ...

© აპტუალური თემა

გადამცემმა „არგუმენტებში“ საპარლამენტო უმცირესობის წევრს სერგო რატიანსა და უმრავლესობის წევრს კობა დავითაშვილს შორის მომხდარ ინციდენტს საკმაოდ საინტერესო გაგრძელება მოჰყვა. სერგო რატიანმა საზოგადოების წინაშე ბოდიში მოიხადა, „ნაციონალური მოძრაობის“ წარმომადგენლები კი მმართველი გუნდის მხრიდან ძალადობაზე და ტერორზე აღაპარაკდნენ. კობა დავითაშვილმა ამ ინციდენტის კომენტარებისას განაცხადა, რომ არც ბოდიშის მოხდას აბიურებს და არც პაირობს თავის საქციელს, მაგრამ მზად არის ამისთვის პასუხი აგოს.

საინტერესო კი ამ ყველაფერში ის იყო, რომ დავითაშვილი თავად მისივე გუნდის წევრებმა, დავით უსუფაშვილმა და თინა ხიდაშელმა გააკრიტიკეს.

„თუ პარლამენტის წევრი ხარ, იმის უნარიც უნდა გქონდეს, რომ სამაგალითოდ მოიქცე. ჩვენ ხალხს წარმოვადგენთ და გაბრაზების უფლება არ გვაქვს. დღის განმავლობაში ვილატას იმდენჯერ მივყავარ იმ დონემდე, რომ ხან შეიძლება ჭიქის გატყევა მომინდეს, მაგრამ ადამიანი თავს თუ ვერ იკავებ, ვნებების და ემოციების დასაკმაყოფილებლად შეგიძლია სხვა საქმე მოძებნო. ყველამ კეთილი ვინებოთ, ნერვები დავიოკოთ და ხალხს სიმშვიდის საშუალება მივცეთ. დეპუტატმა ხალხს უკეთესობის განცდა უნდა შეუქმნას და არ უნდა აფიქრებინოს, რომ ქვეყანა იქცევა“, — განაცხადა დავით უსუფაშვილმა.

ხიდაშელმა კი აღნიშნა, რომ როცა პარლამენტში გირჩევენ, ეს ნიშნავს, რომ გაცილებით მეტი უნდა მოითმინო, ვიდრე სხვა მოქალაქეებმა.

„სირცხვილია, როცა დეპუტატები ასე იქცევიან. არ დავინებ საუბარს იმის შესახებ პირველად ვინ რა თქვა და რომელმა დაარტყა, არ აქვს მნიშვნელობა ამ ყველაფერს. მთავარი ის არის, რომ რაც გუშინ ეთერში მოხდა ეს იყო სირცხვილი. კარგად გამოჩნდა, ხალხს ნერვები რა დღეში აქვს და თუ ნერვებს ვერ თოკავ, სახლში დარჩი და ცოტა დაისვენე“, — განაცხადა ხიდაშელმა.

ამის საპასუხოდ კობა დავითაშვილმა რამდენიმე ინტერვიუ მისცა ჟურნალისტებს და უკვე ლიად გააკრიტიკა მმართველი გუნდი. მან ხელისუფლების ქმედებებს „დოჟ-ლაპობა“ უწოდა და ხიდაშელი-უსუფაშვილის მიმართაც არ დაიშურა კრიტიკა. დავითაშვილმა ხიდაშელს „კეთილი რჩევა“ მისცა, პიედესტალიდან ხალხის დაშორდვას და ასეთი ტონით საუბარს თავი დაანებოს.

„ხიდაშელმა განაცხადა, ჩვენი ხელისუფლება ყველა დამნაშავეს სჯისო. მაშინ უსუფაშვილი რატომ ელაპარაკება ბაქრაძეს, ვინც პარლამენტის შენობა განზრახ გაანადგურა? ამას გამოძიება კი არა, სამართლებრივი შეფასება უნდა. ვეკითხები პარლამენტის თავმჯდომარეს: რატომ არ არის ბატონ ბაქრაძეზე საქმე აღძრული, ვინ აფერხებს ამ პროცესს? ეს არ არის შერჩევითი მართლმსაჯულება?“, — ამბობს დავითაშვილი, თან დასძენს — „თუ ვინმეს ჰგონია, მშვიდად დაველოდებით, როგორ მორიდდება „ოცნება“ და „ნაციონალიზმი“, ძალიან ცდება. „ნაციონალიზმი“ უნდა ჩამოსცილდეს ხელისუფლებას.“

მედიამი უკვე გაიჟღერა ვერსიამ, რომ შესაძლოა დავითაშვილმა კოალიცია დატოვა. თავად კობა დავითაშვილი ამ საკითხზე კომენტარს აღარ აკეთებს და ამბობს, რომ საპარლამენტო უმრავლესობასთან შეხვედრის შემდეგ გააკეთებს განცხადებას. შესაბამისად, ზვალ გახდება ცნობილი, დარჩება თუ არა კობა დავითაშვილი „ქართულ ოცნებაში“. მის საკითხზე საუბარში არც თინა ხიდაშელმა ისურვა, რომელმაც for.ge-ს განუცხადა, რომ ამ თემაზე კომენტარისგან თავს შეიკავებს.

აღნიშნული მოვლენების შეფასება პოლიტოლოგ რამაზ საყვარელიძეს ვთხოვეთ.

— მე გგონია, ეს ყველაფერი უფრო იმის ანარეკლია, რომ ამ პოლიტიკურ გუნდს („ქართული ოცნების“ თითოეულ გუნდს ვგულისხმობ) გუნდური მუშაობის, უფრო სწორედ გუნდის გაფართოების გამოცდილება არ აქვს. რესპუბლიკელებში ვინც იყვნენ თავიდან, თითქმის, ამ პარტიის გაჩენიდან, ისევ ის ადამიანები არიან. ანალოგიური სიტუაციაა ალასანიას პარტიაშიც. ჯერჯერობით, „ქართულ ოცნებას“ საკმაოდ დრო არ გაუვლია, რომ ამ მხრივ მისი ხასიათი დაგინახოს. ის, რომ გაფართოებას არ ცდილობენ და არ აქვთ ლოზუნგი — „ვინც მოყვარესა არ ეძებს, იგი თავის მტერი“ — პოლიტიკური გამოცდილების, უფრო სწორედ კი ხელისუფლებაში ყოფნის გამოცდილების სიმცირით არის გამოწვეული. ამიტომ გაფართოების, მხარდამჭერთა მოპოვების და მათი დაცვის უნარი უფრო მკვეთრად იკითხება „ნაციონალურ მოძრაობასთან“.

ერთნაირი ინციდენტი იყო, რატიანმა მოიხადა ბოდიში, მაგრამ მისი გუნდის წევრებიდან რატიანის მიმართ აგრესია არც ერთს არ გამოუხატავს. საერთოდ ვატყობ, რომ ნაციონალური აბსოლუტურად უსამართლო სიტუაციაში ცდილობენ, ერთმანეთი მაქსიმალურად დაიცვან. ამიტომ არის, რომ მათ გუნდურობა უფრო გამოსდით და ახასიათებთ. ეს არც არის გასაკვირი, რადგან ეს ერთი პოლიტიკური პარტია იყო და ერთ პოლიტიკურ ორგანიზმში ამის გამოცდილება უფრო ჩნდება. კოალიცია მინც კოალიციაა. მეორე მხრივ, თვითონ ეს პარტიები დიდი მასშტაბის პოლიტიკური აქტივობის გამოცდილებას (რაც ხელისუფლებაში ყოფნასთან არის დაკავშირებული) ახლა იძენენ.

— შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ისინი ახლა იზრდებიან, როგორც პოლიტიკური ძალა და ასეთი ფაქტები ამის ბრალია?

— უნდა გაიზარდონ. შეიძლება საერთოდ არ გაიზარდონ და ჩათვალონ, რომ მათი მოვალეობა მხოლოდ სიმართლის თქმაა, მაგრამ ცხოვრება მხოლოდ სიმართლით არ კეთდება. მოგეხსენებათ, ზოგჯერ თქმა სჯობს არა თქმასა, ზოგჯერ თქმითაც დაშავდებიან. სიმართლის თქმა ძალიან სასიფათო მიდრეკილებაა და დაუფიქრებლად სიმართლის თქმამ შეიძლება ესა თუ ის პოლიტიკური გუნდი მარცხამდე მიიყვანოს. ამიტომ ამ გამოცდილებას ეს პოლიტიკური ჯგუფები, ალბათ, შეიძენენ, მაგრამ მე გგონია ამ დასკვნის გაკეთებაში მათ ჟურნალისტები და თავიანთი კოლეგები უნდა დაეხმარონ, რადგან შეიძლება პოლიტიკური გუნდი თავისი წევრის მიმართ ძალიან მკაცრი ყოფილიყო, მაგრამ შიგნით, ანუ გუნდში.

— ბატონო რამაზ, ამ გუნდს, როგორც ჩანს, ახასიათებს შიდა კონფლიქტების გარეთ გამოტანა. ჩვენ გვახსოვს, ბიძინა ივანიშვილმა ირაკლი ალასანიას ტელეეკრანებიდან რომ და-

ტუქსა. ახლა კი ვხედავთ, რომ უსუფაშვილი და ხიდაშელი დავითაშვილს ტუქსავენ. ესეც მათ პოლიტიკურ გამოუცდელობას შეიძლება დავაბრალოთ?

— ასეთი ნაბიჯები ამ პოლიტიკური ფიგურების გუნდთან გამოსვლას აადვილებს. შეიძლება შეიქმნას იმის პირობები (და მედიაში ეს ვერსია უკვე გაჟღერდა), რომ დავითაშვილი ისევ გამოეყოს თავის პოლიტიკურ გუნდს და ოპოზიციაში გადაინაცვლოს და ამას ხანდახან თავად პოლიტიკური პარტია უწყობს ხელს. სხვათა შორის, ადრე დავითაშვილის ოპოზიციაში გადასვლას „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ შეუწყო ხელი, ისევე როგორც რესპუბლიკელებისას. „ნაციონალურ მოძრაობასაც“ თავიდან არ ჰქონდა ასეთი მკაფიო სტრატეგია იმასთან დაკავშირებით, რომ მტერი არ უნდა გაიჩინოს. შემდეგ, დროთა განმავლობაში და მით უმეტეს, მარცხის შემდეგ ეს გრძნობა მათ გაუძაფრდათ. ამიტომ „ნაციონალური მოძრაობა“ ძალიან განსხვავდება იმისგან, როგორიც იყო ის 2003-2004 წლებში.

— გარკვეული მინიშნებები კეთდება იმაზე, რომ შესაძლოა კოალიცია დაიშალოს. დღეს თქვენ ხედავთ ამის შესაძლებლობას, თუ ეს პატარ-პატარა გაუგებრობები შეიძლება გუნდშივე იქნეს გარკვეული?

— მე გგონია, ჯერჯერობით, გაუგებრობების იქით პროცესი არ მიდის და არც ნავა, რადგან რეალურად ჩვენ გვაქვს საქმე პარტიებთან, რომლებმაც წლების განმავლობაში იბრძოლეს და ყველა ეს ბრძოლა მათი რეიტინგის კიდევ უფრო დაბლა დაწვეით მთავრდებოდა. ახლა პერსონალურად ივანიშვილის ავტორიტეტმა კოალიციაში შემავალი პარტიები მაღალრეიტინგულად აქცია.

© ინფორმაცია

მოქალაქეთა სასსოვრეპალი ბინებიდან გამოსასვლის შეჩერებას ითხოვენ

პარტია „თავისუფალი საქართველო“ პრემიერ-მინისტრსა და იუსტიციის მინისტრს მოქალაქეთა სასსოვრეპალი ბინებიდან გამოსასვლის ადრესტების შეჩერებას სთხოვს.

როგორც გუშინ მთავრობის კანცელარიის წინ გამართულ აქციაზე „თავისუფალი საქართველოს“ ერთ-ერთმა ლიდერმა ალექო შალამბერიძემ განაცხადა, მიუხედავად არაერთგზის გამართული სამართლებრივი აქციებისა და ხელისუფლების მხრიდან დაპირებისა, კვლავ განახლდა საქართველოს საბანკო და კერძო

სესხებისაგან დაზარალებულ მოქალაქეთა ბინებიდან გამოყრის პროცესი. იგი პრემიერს და იუსტიციის მინისტრს სთხოვს, რომ გამოიყენონ მათთვის კანონით მინიჭებული უფლება და შეაჩერონ აღსრულების პროცესი სამი თვის განმავლობაში, რა პერიოდშიც შესაძლებლობას მისცემს პროკურატურას გამოიძიონ თაღლითობის ფაქტები და ამით გადააჩინონ ოჯახები ზამთრის სუსხში გარეთ გამოყრას.

ინტერპრესი

— **ბატონო ლადო, სანამ საქართველოს ეკონომიკას მიმოვიხილავდეთ, უნდა გავითხოთ, ასრულდება თუ არა „ოცნება“ ოდესმე?**

— კარგი შეკითხვაა, მრავლისმომცველი... ოცნება იმიტომ არის ოცნება, რომ უნდა ისწრაფოდეს მისი ასრულებისკენ. ოცნების ასრულებაზე შესანიშნავი ფილმი გადღებულა — „შერეკილები“, მაგრამ შემთხვევით არაა აქვს ასეთი სათაური. ოცნებაზე დიდი ილიას სიტყვები კარგად მეტყველებენ: „ან მყო თუ არა გვენალობს, მომავალი ჩვენია“, რომელიც აგერ საუკუნეზე მეტია აღქმადობას არ კარგავს. ოცნებას თავისი დინამიკა აქვს, მაგრამ მხოლოდ ოცნება უქმედებოდ არაფრის მომცემია...

— **თქვენ აკრიტიკებდით წინა ხელისუფლებას და ამბობდით, ჩვენი ეკონომიკა არის ნეოლიბერალიზმისა და ნეოლიბერალიზმის სინთეზი, დღეს საიტვენ მიდის ახალი მთავრობის ეკონომიკური კურსი?**

— დღეს გარკვეული კონტურები გამოიკვეთა, მაგრამ ჩემთვისაც ბევრი რამ ნათელი არ არის. არის მცდელობა იმისა, რომ ბიზნესი განთავისუფლდეს ხელისუფლების ზემოქმედებისაგან, რომ კონკურენციას შეენიჭოს ხელი, ფასებმა დაინია მედიკამენტებზე, სანავაზზე, სხვა პროდუქტებზე... მეორე მხრივ, ბიზნესში სახელმწიფოს ჩაურევლობა არ ნიშნავს იმას, რომ ბიზნესს არ ჰქონდეს ხელ შეწყობა. ამისთვის სჭირდება ქვეყანას ანტიმონოპოლიური კანონი. მე როგორც ვიცი, არსებობს ერთი შედარებით უკეთესი ანტიმონოპოლიური კანონპროექტი, რომელიც ეკონომიკური განვითარების ინსტიტუტმა მოამზადა და მეორე, შედარებით უარესი, რომელიც ეკონომიკის სამინისტრომ შეიმუშავა. ჯერ არ ვიცი, რომელ მოდელს აირჩევენ. ასევე ბოლომდე ნათელი არ არის საქართველოს ევროკავშირთან თავისუფალი ვაჭრობის ხელშეკრულების დადების დეტალები, თუ როგორ აქვს ეს გააზრებული მთავრობას. იმავედროულად, საინტერესოა რუსულ ბაზარზე ქართული პროდუქციის დაბრუნების თემაც, მაგრამ არც ის ვიცი, როგორ აპირებენ ამის გაკეთებას. ამიტომ, როცა ვამბობ, რომ სასიკეთოდ იცვლება ვითარება, ვგულისხმობ ნეოლიბერალიზმზე მთავრობის მხრიდან უარის თქმას, თუმცა ვერ ვამბობ, ნეოლიბერალიზმის ელემენტებს რა მომავალი ექნება.

ჯერჯერობით ერთადერთი, ფინანსთა სამინისტრო თანამშრომლობს საზოგადოებასთან, შეადგინა პრინციპულად გამჭვირვალე ბიუჯეტი, გამოვიდა ინიციატივით პენსიების გათანაბრების და შემდეგ საარსებო მინიმუმად აწევის შესახებ. საარსებო მინიმუმიც აუცილებლად გადაიხედება და თავიდან დაითვლება, თუმცა, ეს უკვე ფინანსთა სამინისტროს პრეროგატივა არ არის. ის ასევე გამოვიდა ინიციატივით დაუბეგრავ მინიმუმთან დაკავშირებით, ეს ცნებაც ახლა შემოიღეს, აქამდე არც არსებობდა, თუმცა, ჩემი დამოკიდებულება ამასთან დაკავშირებით ცოტა კრიტიკულია. ჩემი აზრით, უმჯობესი იქნებოდა, საგადასახადო კოდექსში დაფიქსირებული იყო ასეთი ჩანაწერი: 2014 წლისთვის ხელფასი არ უნდა იყოს 200 ლარზე ნაკლები. ასეთ შემთხვევაში ჯამაგირი 20 პროცენტი საშემოსავლო გადასახადით რომ დაიბეგრება, დარჩება 160 ლარი, რაც დღეს მოქმედ საარსებო მინიმუმზე მეტია. ყოველი წლისთვის მოხდებოდა ამ თანხის კორექტირება, იმისდა მიხედვით, რომ დაბეგრვის შემდეგ დარჩენილი ხელფასი არ იყოს ოფიციალურ საარსებო მინიმუმზე ნაკლები. ასეთი ჩანაწერი პრაქტიკულად არანაირი დამატებითი ადმინისტრაციული ხარჯი საშემოსავლო სამსახურს გასაწევი არ ექნებოდა და არც ბიუჯეტიდან არ იქნებოდა დასაბრუნებელი თანხა.

და რაც მთავარია, ფინანსთა სამინისტრმა შექმნა სათათბირო, სადაც მიგვიწვია ეკონომისტები, არასამთავრო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, აკადემიური წრეები, უნივერსიტეტის პროფესორები. უკვე ორი შეხვედრა შედგა. როგორც საბჭოს წევრები პრაქტიკულად ყოველდღიურ რეჟიმში ვიღებთ ინფორმაციას ხაზინაში არსებული ვითარების შესახებ.

— **ითვალისწინებენ თუ არა თქვენს შესვლას?**

— ჯერჯერობით, კი. მე დავაყენე საკითხი სტატისტიკის სამსახურის მუშაობის გაუმჯობესების აუცილებლობაზე, რაზეც თანხმობა მივიღე. თუ გვინდა ვიცოდეთ, რა ხდება ეკონომიკაში, ამაში გვეხმარება სტატისტიკის სამსახური, რომელიც სავალალო მდგომარეობაშია. მისდამი საკმაოდ ნიჰილისტური დამოკიდებულება აქვს პოლიტიკურ ელიტას. გახსოვთ, ალბათ, გასულ ზაფხულს პრემიერ-მინისტრ ვანო მერაბიშვილის ფრაზა, ჩვენ სტატისტიკას არ ვენდობითო... ეს ტენდენცია რომ არ გაგრძელდეს, სწორედ ამისთვის გვჭირდება სტატისტიკის სამსახურის გამართულად მუშაობა.

— **რას ფიქრობთ, მთავრობის 100 დღეში გაწეულ სამუშაოზე, რის პრეზენტაცია თავად პრემიერ-მინისტრმა მოაწყო?**

— ამ კუთხით, გამოვეყოფდი საინვესტიციო

უსუფაშვილზე ბევრად დადამოკიდებული, რომ ქვეყანაში სამოქალაქო დაპირისპირება ავიცილოთ და დასავლეთსაც გავუზარდოთ ნდობა ახალი ხელისუფლებისადმი.

— **რას იტყვით იმაზე, რომ მთავრობას ერთ-ერთ პრიორიტეტად სოფლის მეურნეობა აქვს აღიარებული?**

— ცნობილია, რომ ნეოლიბერალური მიდგომა სოფლის მეურნეობას დაანგრევს. საქართველოში სოფლის მეურნეობის გასაერთარებლად შესანიშნავი ბუნებრივი კლიმატური პირობებია, მაგრამ ღრმა კრიზისში ვართ. ჩვენი მოსახლეობის 54 პროცენტი ცხოვრობს სოფლად, ხოლო სოფლის მეურნეობის ხვედრითი წილი მთლიან შიგა პროდუქტში არის 8 პროცენტი. ანუ ჩვენი მოსახლეობის ნახევარი ჩვენი ეკონომიკის მუათედზე ნაკლებს ქმნის. ეს კატასტროფული მაჩვენებელია. სოფლის მეურნეობის განვითარება სახელმწიფოს სუბსიდირების გარეშე შეუძლებელია, მაგრამ ზოგადად სოფლის მეურნეობის პრიორიტეტად აღიარება, შეცდომაა. მხოლოდ სასოფლო-სამეურნეო ორიენტაციის მქონე ქვეყნიდან მსოფლიოში არც ერთი არ არის განვითარებული.

— **თქვენი სიტყვებით: ქვეყნის ეკონომიკა და ბიზნესი ერთმანეთისგან უნდა განასხვავდეთ, რატომ დაგჭირდათ ამის თქმა?**

— ეკონომიკისა და ბიზნესის აღრევა არ არის წმინდა ქართული ფენომენი. ხაფანგია, როცა ცნობილი ბიზნესმენი მოდის პოლიტიკაში, რათა მან არ გადმოიტანოს ბიზნესის მართვის მექანიზმები ქვეყნის მართვლობაში. ნობელის პრემიის ლაურეატმა ეკონომიკაში პოლ კრუგმანმა ნიგნიც კი დაწერა ასეთი სათაურით „ქვეყანა არ არის კომპანია“.

— **და რასაც საყვედურობდით ყოფილ პრემიერ-მინისტრს ლადო გუგუნიძეს.**

— დიას, მან შეხედა ქვეყანას, როგორც ერთ დიდ კომპანიას. გაიხსენეთ ნოღადელი რომ ამბობდა, მე ვიყავი კარგი მენეჯერი. მენეჯერის ადგილი მთავრობაში არ არის, ბიზნესშია, მთავრობას სჭირდება მმართველი.

— **და რა განსხვავებაა მათ შორის?**

— სერიოზული განსხვავებაა... მაგალითად, კომპანიის მართვის ძირითადი მიზანია მაქსიმალური მოგების მიღება, ან კომპანიის ღირებულების გაზრდა, ან ორივე ერთად. აი, ქვეყნის მმართველობაში მთავარი მიზანია ხალხის კეთილდღეობის გაზრდა, სამუშაო ადგილების შექმნა, ექსპორტის სტიმულირება. და თუ ბიზნესისთვის საგადასახადო პოლიტიკა თუ ინფლაცია მოცემულია, მთავრობისთვის ეს ეკონომიკური პოლიტიკის ინსტრუმენტებია. ამიტომ ვთქვი, ეს საფრთხე შესაძლოა ბიძინა ივანიშვილის წინაშეც დადგეს-მეთქი.

გვესაუბრება
ეკონომიკის
მეცნიერებათა
დოქტორი,
პროფესორი
ლადო კაკავე

ფონდების შექმნის იდეას, თუმცა აქაც ბევრი გაურკვევლობაა. ჩემთვის დღემდე არ არის ნათელი, რა პრინციპით იფუნქციონირებენ საინვესტიციო ფონდები, როგორ მოიზიდვენ თანხებს, როგორ შეარჩევენ პროექტებს, როგორ მოხდება თანხების მართვა და ინვესტიციების განხორციელება და ა.შ. ამის შესახებ, სამწუხაროდ, ეკონომიკის განვითარების სამინისტრო დუმს.

— **თქვენ ერთ-ერთ ინტერვიუში აღნიშნეთ, აქ შესაძლოა „ბარონ მუნაშაშვილის ეფექტმა“ იმუშაოს.**

— „ბარონ მუნაშაშვილის ეფექტი“ იმ კონტექსტში ვიხმარე, რომ 2013 წელი საინვესტიციოდ არასახარბიელო წელი იქნება: პოლიტიკური დაძაბულობა, გაურკვევლობა, მოლოდინი იმასა, რომ შეიძლება სააკაშვილმა დაწინაშის ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნები, ხოლო შემადგომი გველოდება საპრეზიდენტო არჩევნები და ა.შ. ეს ცუდ გარემოს ქმნის საინვესტიციოდ. ამასთანავე

არ არის გამორიცხული კიდევ რაიმე მოულოდნელი გართულებები მოხდეს. მაგალითად, არ მესმის, რატომ არ შეუშვა პარლამენტმა სააკაშვილი პარლამენტში მოხსენების გასაკეთებლად? ჩასულიყო. შეგახსენებთ, რა უქნა შარშან პრეზიდენტს პარლამენტში ერთმა ჯონდი ბალათურიად, გადარია. ახლა ასეთი ინტელექტუალური პოტენციალი ჰყავს პარლამენტს და რა უნდოდა პრეზიდენტის მწყობრიდან გამოყვანას? მერე რაც მოხდა, უკვე დასაგმობი იყო და „ქართულმა ოცნებამ“ დიპლომატიურ კორპუსს საბაზი მისცა, გაეკიცხა. სხვათა შორის, აქვე მინდა ვთქვა, რომ დღეს ქვეყნის გადარჩენა შეუძლია ერთ კაცს. ეს არც სააკაშვილია და არც ივანიშვილი.

— **მაშ, ვინ?**

— კონსტიტუციურად მეორე პირი, დავით უსუფაშვილი, მის სიღინჯესა და გონიერებაზე დამოკიდებული, არ მიიყვანოს ქვეყანა სამოქალაქო დაპირისპირებამდე. მაგრამ თუ მისი წვლილიც არის იმაში, რომ სააკაშვილი პარლამენტში არ შეუშვს, ეს მისი შეცდომაა...

— **რაც შეეხება ეროვნულ ბანკს...**

— ეროვნული ბანკი არ შეიძლება იყოს მთავრობის მიერ დამორჩილებული, რასაც „ნაციონალური მოძრაობის“ მთავრობა აკეთებდა. ბიძინა ივანიშვილმა და ნოდარ ხაღურმა ცალკე, ქვეყანას სჭირდება მაკროეკონომიკური სტაბილურობა, რომელიც დგას ორ ფეხზე: ეროვნულ ბანკსა და მთავრობაზე. მათ შორის აუცილებელია თანამშრომლობა და როგორც ვიცი, ყველა მხარე ამისთვის მზად არის.

— **ჩვენი სახუმრობიდან ჩანს, რომ პროგნოზი არცთუ უიმედოა, თუმცა „ნაციონალური მოძრაობის“ გენერალური მდივანი ეკონომიკურ კრიზისზე საუბრობს. თქვენ ზემოთ აღნიშნეთ, რომ სისტემატურად იღებთ ინფორმაციას ხაზინის შესახებ, თუ სტატისტიკის დავიფრდნობით, არ დასკვნა შეიძლება გაკეთდეს?**

— დეკემბერში მართლაც იყო ეკონომიკის კლება, მაგრამ ერთი თვის კლება არ ნიშნავს, რომ კრიზისია. საერთაშორისო სტანდარტის თანახმად, თუ კლება უნ ყველაზე გრძელდება ორი კვარტლის განმავლობაში, ეს ნიშნავს რეცესიას.

— **თქვენ არ ემსრობით ფინანსური ამინსტიის გამოცხადებას, რომელიც ასე ვთქვათ, სააკაშვილის ერთ-ერთი ულტიმატუმია ახალი ხელისუფლებისადმი?**

— ფინანსური ამინსტიის გამოცხადება ნიშნავს, რომ ყველა კეთილსინდისიერი გადამხდელი დაესაჯოთ. რომ იხდიდა გადასახადებს პატიოსნად, მან რა დააშავა? ამინსტია სჭირდება სააკაშვილს, იმისთვის რომ ის კომპანიები გადაარჩინოს, რომლებსაც წინა მთავრობა ლობირებდა და ფულს არ ახდევინებდა ბიუჯეტში, სამაგიეროდ პირად დამფინანსებელად ჰყავდათ.

— **ბატონო ლადო, შეიძლება მკითხველი გადავალდეთ, მაგრამ ძალიან საინტერესოა თქვენი აზრი აფხაზეთის გავლით საქართველოს რკინიგზის გახსნასთან დაკავშირებით.**

— ამ რკინიგზას ჰქვია ტრანსკავკასიური რკინიგზა. დღეს საქართველოს ამ რკინიგზის გახსნა არაფერში სჭირდება, ხედავ კი შეიძლება დასჭირდეს. განყენებულად რკინიგზის გახსნა კარგია, მაგრამ ამ კონკრეტულ ვითარებაში საქართველოს არაფრის მომცემია. პირიქით, შეიძლება შეგვექმნას პრობლემა აზერბაიჯანელებთან, თურქებთან და მეტიც, ამერიკელებთან. მწლის წინაშე შეჩერდა პროექტი ირან-სომხეთის დამაკავშირებელი რკინიგზისა. თუ რუსეთი სომხეთს დაუკავშირდა, არაფერი შეაჩერებს ამ პროექტის განხორციელებას და ძნელი მისახვედრი არ არის, რა პოზიცია ექნება რეგიონში ამერიკის შეერთებულ შტატებს. არც აფხაზეთს აინტერესებთ მაინცდამაინც ეს სარკინიგზო მაგისტრალი. ისინი ამბობენ, ჩვენ არ გვჭირდება, ქართველებს სჭირდებათო. იქნება ტვირთების გადაადგილება და სომხები გადავლენ რუსეთში, თორემ ქართველები ვერ მიაღწევენ ბიან იმ მატარებელში, ვინ შეუშვებს მათ აფხაზეთში? ჩემი აზრით, მხოლოდ რკინიგზა ვერ დაგვაახლოვებს აფხაზეთთან, ჯერ დამოკიდებულება უნდა შეიცვალოს ადამიანებს შორის, მოქალაქეების გადაადგილება გამარტივდეს, თორემ რკინიგზა ამას ვერ გადაწყვეტს. ასე რომ, ეს პროექტი უფრო სჭირდება სომხეთს და რუსეთს, ვიდრე ჩვენ.

— **თქვენ ამბობდით, ქართული ეკონომიკა ქრონიკულად არის დაავადებულიო. ახლი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ ხომ არ შეიცვალეთ აზრი?**

— როცა ადამიანი სიკვდილის პირასაა, წნევა უფარდება. რაც ეკონომიკაში ხდებოდა მთელი 2012 წლის განმავლობაში, ეს იყო დეფლაცია. გაჩნდა დეპრესიული მომხმარებლობა, ხალხს არ ჰქონდა ფული საყიდლებისთვის. „ქართული ოცნება“ ხელისუფლებაში მოვიდა ოქტომბერში. ამის შემობრუნებას სჭირდება ეკონომიკის სტიმულირება, რაც მიზნად დაისახა ახალმა მთავრობამ. თუმცა, ამას არ ექნება მყისიერი ეფექტი, დრო სჭირდება. თქვა კიდევ ბიძინა ივანიშვილმა, რომ ეს წელი იქნება მძიმე, არც 2014 წელს უნდა ველოდით, რომ რაღაც გრანდიოზული მოხდებოდა. ეკონომიკას ახასიათებს ინერციულობა, და უარყოფითი ინერცია მასში სწორედ წინა ხელისუფლებამ ჩაღო.

— **ანუ ეკონომიკურ ფიფქვს არ უნდა ველოდეთ?**

— ეკონომიკაში ფიფქვური კი არც არასდროს გვექონია...

ესაუბრა
თაბა მოსია

რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე

საკონსტიტუციო შესწორებების საკითხებზე დაპირისპირებულ პარტიებს — „ქართულ ოცნებას“ და „ერთიან ნაციონალურ მოძრაობას“ — შორის მოლაპარაკება პარლამენტული ხასიათი მიიღო. მითმა — მოთმისა და არსებულ დაპირისპირებათა გაღრმავების თავიდან ასაცილებლად მიზნით მხარეებმა ერთმანეთთან შეთანხმებით საჯარო კომენტარები მინიმუმამდე შეამცირეს. სწორედ ის, რომ მოლაპარაკების მთავარი თემა პარლამენტის უფლებამოსილებათა შემცირებაა.

„ქართულ ოცნებას“ და „ერთიანი ნაციონალი მოძრაობის“ პოლიტიკურ ლიდერებს შორის მოლაპარაკების მორიგი რაუნდი ორშაბათს გვიან ღამით დამთავრდა. იუსტიციის სახელში შეკრებილი პოლიტიკოსები ტოვებდნენ მას განცხადებების გარეშე. კომენტარები, რომლებიც გააკეთეს კონსულტაციების დამთავრების შემდეგ მათი მომლოდინე ჟურნალისტები.

თბილისში მსხვერპლის შესახებ დაიწყეს საუბარი ქართული დემოკრატიის საერთაშორისო ჯონ კარის მოახსენეს

ტების წინაშე პოლიტიკოსებმა, ატარებდა იძულებით ხასიათს და მათში არ იყო სიცხადე. „ქართული ოცნების“ წარმომადგენელმა დავით საგანგებო იმეც განაცხადა, რომ მიმდინარეობს რთული პროცესი და კონსენსუსის მისაღწევად მხარეებს მოუწევთ, წავიდნენ მსხვერპლზე: „კონკრეტულად ვერ ვისაუბრებ, ვინაიდან რაიმე თემების საჯარო განხილვა ზიანს მიაყენებს მოლაპარაკების პროცესს“.

კიდევ უფრო ბუნდოვანად ისაუბრა „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ წარმომადგენელმა ნუგზარ ნიკლაურმა: „თუ პროცესი სწორად წარიმართება, უმრავლესობა ამა თუ იმ საკანონმდებლო ინიციატივასთან დაკავშირებით მიიღებს ჩვენს მხარდაჭერას... ყველამ უნდა დავინახოს, რომ გადაწყვეტილებებს ვღებულობთ არა ხელისუფლების გადაგრეხით ან დაშინებით, არამედ მოლაპარაკებითა და კონსულტაციებით“.

ის, თუ რა უნდა ვიგულისხმოთ „პროცესის სისწორეში“ — ღიად რჩება. პარლამენტის სპიკერის დავით უსუფაშვილის განცხადებიდან შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ გარდა ცნობილი მოთხოვნისა — კონსტიტუციაში საქართველოს პროდასავლური ფექტორის ჩამოყალიბების შესახებ — ხელისუფლების ყოფილი პარტიის წარმომადგენლები პრეზიდენტის მიერ მთავრობის დათხოვნის უფლებით სანაცვლოდ მოითხოვენ თავისი გუნდის წევრების სისხლის სამართლის დევნის შეწყვეტას.

შეგახსენებთ, რომ „ერთიანმა ნაციონალურმა მოძრაობამ“ ჯერ კიდევ პარლამენტში უმრავლესობად ყოფნის დროს დაამუშავა ცვლილებები კონსტიტუციაში, რომელთა თანახმადაც მიმდინარე წლის ოქტომბერში პრეზიდენტის არჩევნების შემდეგ ხელისუფლების მთელი სისრულე პრეზიდენტიდან პრემიერ-მინისტრზე გადადის. ეს ცვლილებები გააქტიურდება სწორედ ხსენებული არჩევნების შემდეგ. შარშან შემოდგომაზე პარლამენტის არჩევნებში გამარჯვებული „ქართული ოცნება“ ხელისუფლებაში ყოფნის საფრთხეს ხედავს. ამას გარდა, „ქართული ოცნება“ ამტკიცებს, რომ მისი მოღვაწეობის ეფექტიანობა მცირდება დაპირისპირებით „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობისა“ და მისი ფაქტობრივი ლიდერის — პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის მხრიდან. ამ მიზეზით „ქართული ოცნება“ დაჟინებით მოითხოვს საკონსტიტუციო ცვლილებების აქტივიზაციას უკვე ამჟამად, და არა პრეზიდენტის არჩევნების შემდეგ შემოდგომით. პრობლემები ამასთან დაკავშირებით ახალ ხელისუფლებას არ ექნებოდა, მას რომ პარლამენტში ჰყავდეს საკონსტიტუციო უმრავლესობა. მაგრამ სასურველ ას ხმად „ქართული ოცნება“ ვერ აღწევს, ამიტომ ამ ეტაპზე იძულებულია, აწარმოოს მოლაპარაკება ყოფილ სახელისუფლებო პარტიასთან, რომელიც, როგორც სპიკერ უსუფაშვილის სიტყვებიდან ირკვევა, უკვე თავად გამოდის „ინიციატივით, აამოქმედოს საკონსტიტუციო ცვლილებები“.

„ჯერ კიდევ ნოემბერში ვთავაზობდით ჩვენ ამას „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობას“, მაგრამ ისინი მაშინ არ იყვნენ მზად პრეზიდენტის უფლებამოსილებათა შეზღუდვისთვის. დღეს კი ისინი თავად გამოთქვამენ მზადყოფნას, გამოვიდნენ ასეთი ინიციატივით, და ჩვენ ამაზე ვმუშაობთ. მათი უფრო რაციონალური მოქმედება მრავალი ფაქტორითაა განპირობებული“.

თუ კონტექსტში „მრავალი ფაქტორი“ გავისვენებთ „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ წევრის ნიკლაურის ზემოთხსენებულ სიტყვებს იმის შესახებ, რომ „ყველამ უნდა დავინახოს, რომ გადაწყვეტილებებს ვღებულობთ არა ხელისუფლების გადაგრეხით... არამედ მოლაპარაკებისა და კონსულტაციების მეშვეობით“, მაშინ ვერსია იმის შესახებ, რომ ყოფილი სახელისუფლებო პარტია ცდილობს, მოიპოვოს მშვიდი ცხოვრება, რომელიც არ იქნება დამძიმებული გამოძახებებით

პროკურატურაში, ღებულობს ერთგვარ დასაბუთებას. დაე, თუნდაც სრულიად არადასაბუთებელი.

ამ სცენარის სასარგებლოდ მეტყველებს ამერიკელ კონგრესმენთა ჯგუფის მიმართვა სახელმწიფო მდივან ჯონ კერისადმი მოთხოვნით „სრულად გამოიყენოს არსებული დიპლომატიური რესურსები საქართველოში“. თბილისის ზოგიერთმა მასობრივი ინფორმაციის საშუალებამ გადაბეჭდა ეს ცნობა, რომელშიც კონგრესმენები გამოხატავენ შეშფოთებას დემოკრატიის პრობლემებთან დაკავშირებით საქართველოში. კერის ყურადღებას მიაპყრობენ სისხლის სამართლის საქმეებზე ხელისუფლების ყოფილი წარმომადგენლების წინააღმდეგ, მათ დაპატიმრებებზე და აღნიშნავენ, რომ ეს პროცესები მოითხოვს გაშინგტონის დაუყოვნებლივ რეაქციას. „ქართველი ხალხისა და საქართველოს დემოკრატიული ინტერესების უფლებებისა და თავისუფლების ინტერესების შესაბამისად, გთხოვთ, მიიღოთ ზომები, რომელთაც კიდევ ერთხელ დაადასტურებენ ამერიკის შეერთებული შტატების ინტერესს თავისუფალი და დემოკრატიული საქართველოსადმი“, — ნათქვამია კონგრესმენების მიმართვაში სახელმწიფო მდივნისადმი.

მომხდარზე თავისი შეხედულება აქვს საქართველოს დამოუკიდებელ ექსპერტთა კლუბის პრეზიდენტ სოსო ცისკარიშვილს. მას მიაჩნია, რომ გადაწყვეტილება „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ უფლებების შეზღუდვის შესახებ პრეზიდენტ სააკაშვილის მეთაურობით, ოპოზიციას ხაფანგში ითრევს. „სააკაშვილი უარს აცხადებს ფუნქციებზე იმისთვის, რომ მთელი პასუხისმგებლობა მიმდინარე მოვლენებზე დააკისროს მთავრობას, თავად კი გააგრძელოს ის ხაზი, რომელსაც იგი მისდევს პარლამენტის არჩევნების შემდეგ: საბოტაჟი, დემაგოგია და ცილისწამება. ის ცდილობს, გაემიჯნოს ხელისუფლებას, რათა კიდევ უფრო დაძაბოს სიტუაცია, ამავე დროს თავი დაიზღვიოს ბრალდებებისგან პასუხისმგებლობისთვის მომხდარის შესახებ“, — მიაჩნია ცისკარიშვილს.

მისი სიტყვებით, კონსტიტუციის ახალი რედაქციის თანახმად სააკაშვილს დარჩება მხოლოდ არბიტრის როლი მთავრობასა და პარლამენტს შორის: „განსაკუთრებული უფლებამოსილებანი პრეზიდენტს არ ექნება, თუ, რასაკვირველია, ქვეყანაში არ გაჩნდება პოლიტიკური კრიზისი“. პოლიტიკოლოგს მიაჩნია, რომ სააკაშვილი და მისი პარტია დღეს სწორედ ასეთ ამოცანას ისახავენ — გამოიწვიონ საქართველოში პოლიტიკური კრიზისი, თავდაპირველად მოახდინონ მისგან დისტანცირება, შემდეგ კი შეეცადონ, გამოიყენონ ეს, ესე იგი, დაიბრუნონ ქვეყნის მმართველობა.

НЕЗАВИСИМАЯ

დადამინის ზურგზე

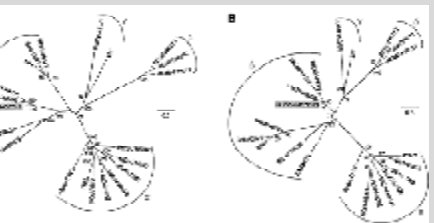
(დაახლოებით 39 მილიონი ევროს) ღირებულების ძვირფასეულობა.

ბრიტანული პარკოვანი გააღწია ქარხნის დაბალი: გაიტაცეს მილიონობით ევროს ღირებულების ნივთები

ბრესაში მიყვებულ ზარალს სხვადასხვაგვარად აფასებენ, ოფიციალური ღირებულებას კი ჯერჯერობით არ ასახელებენ. ერთი მონაცემებით, დამნაშავეებმა წაიღეს 350 მილიონი ევროს ღირებულების ოქრო და ალმასი. სხვა ცნობებით, გატაცებულია 50 მილიონი დოლარის

მეხნიარება გამოიქცა გაუკვეთილი ნარკომაფლობის სასიკვდილო ვიკისი - დასწავლავალი შეიძლება დაჩინილიყვნენ შეამჩნევდნ

ამერიკის სამეცნიერო ჟურნალში გამოვიდა ვირუს „ენ-კოვის“ პირველი გამოკვლევა, რომელიც პირველად შენიშნეს 2012 წელს ახლო აღმოსავლეთში და რომელმაც 12 კაცის სიცოცხლე შეინარა. მეცნიერები ადრე უცნობ კორონავირუსის სახეობას ადარებენ პეპატი C. წინასწარი მონაცემებით დაავადება გადაეცათ ღამურებისგან.

ამერიკელმა მკვლევარებმა განმარტეს, თუ ვინ დატოვა დადამინაზა უსწავრი შავ-თეთრი ნივთები, რომლებიც კონსონიდან მოჩანს

თუ ამერიკის შეერთებული შტატების ზოგიერთ რაიონს ყურადღებით დავათვალიერებთ ჰაერიდან ან თანამგზავრიდან, შეიძლება სადმე შევამჩნიოთ შენიშნული გიგანტური ნახტები. როგორც წესი, ჩვეულებრივი ადამიანისთვის გაურკვეველი გამოსახულებანი შეიძლება აღმოვაჩინოთ სამხედრო ბაზების მახლობლად. უცხოპლანეტელებთან მათ არანაირი კავშირი არ გააჩნიათ, თუმცა, შეიძლება გახსნან ველზე ნრეების ნამდვილი დანიშნულება.

ბელარუსი მოხარჯავს „სამომხმარებლო დამოქცეულობას“ გაღაჩნევენ შრომით განაქაზი

14-დან 18 წლამდე „უსაქმოდ მოხეტიალე“ მოსწავლეებს ზაფხულობით გაგზავნიან დაწესებულებებში, სადაც ისინი დღეში რამდენიმე საათს იმუშავენ. ახალი ტიპის ბანაკები გაჩნდება ქვეყნის ყველა რეგიონში, გარდა ჩერნობილის ზონისა. ბელარუსს საზოგადოებრიობას ეს იდეა „სიკვდილის ბანაკებს“ მოაგონებს.

20 გავრცელების მქონე ახალი ახალი ეპიდემიის ბაქტერიის, იუწყებიან გათვითსწავლიარებული წყაროები

არაოფიციალური მონაცემებით, 20 წლის ადამიანი ბრევიკში ხედავდა კონკურენტს და ამიტომ ჩადიოდა მსუცურ დანაშაულობებს, რათა მისთვის გაესწრო. დაწვებითი სკოლა მან „მსუბუქ სამიზნედ“ მიიჩნია. კონექტიკუტის პოლიციაში უარი განაცხადეს, დაედასტურებინათ ეს ინფორმაცია, მას ვილაციის მიერ მოგონილი ჭორი უწოდეს.

პოლიციის ფილმმა და იდეილმა მიგრანტმა 148 წლის შემდეგ აიქულს ახვ, ოფიხილუარად აკრალოს მონობა

ცვლილება ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუციაში, რომელიც აუქმებდა მონობას, კონგრესმა რატიფიკაციაზე ჯერ კიდევ 1865 წელს, მაგრამ თითქმის საუკუნე-ნახევრის განმავლობაში მისისიპის „დუნე“ მცხოვრებლები არ ჩქარობდნენ, მიეღოთ კანონი შტატის დონეზე. შავკანიანი სენატორი მისისიპიდან, რომელიც საქმის კურსში შეიყვანეს ადგილობრივმა ენთუზიაისტებმა, შოკირებული დარჩა.

საქართველოში კიდევ ხუთი წლით შეინარჩუნა სომხეთის პრეზიდენტის პოსტი

რესპუბლიკის ხელმძღვანელს, რომელიც კენჭს იყრიდა მორიგ ვადაზე, ხმა მისცა ამომრჩეველთა 58,64 პროცენტმა. მეორე ადგილზე დამოუკიდებელი სომხეთის საგარეო საქმეთა პირველი მინისტრი, ამერიკის შეერთებული შტატების ყოფილი მოქალაქე რაფიკა ოვანესიანი, რომელიც სათავეში უდგას ოპოზიციურ საპარლამენტო პარტიას „მეგვიდრობა“. მან ხმების 36,75 პროცენტი მოაგროვა.

გზამთი „საქართველოს რესპუბლიკაში“ ა.წ. 15 იანვარს გამოქვეყნებული აფხაზეთის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის დადგენილებისა და „ნ. მესხიას წიგნის“ როგორ სხვის-დებოდა აფხაზეთის“ შესახებ ინფორმაციის“ პასუხად 9 თებერვალს იმავე გაზეთში და-იბეჭდა პროფესორ ზაურ კვარაცხელიას წერილი „ვის როგორ სტკივა აფხაზეთი“.

უპირველეს ყოვლისა, მინდა სინანული გამოვთქვა იმასთან დაკავშირებით, რომ დის-კუსია გაზეთის მეშვეობით მიხედება დიდი ხნის მეგობრებთან, მაგრამ საკითხის სიმწვავე და, პირველ რიგში, მისი უდიდესი ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობა მაიძულებს, ღიად მოვასხენო საზოგადოებას ჩემი მოკრძალებული მოსაზრებები არა იმდენად პროფესორ ზაურ კვარაცხელიას წერილის, არამედ ბ-ნ ნ. მესხიას წიგნის შესა-ხებ. ამას ვაკეთებ იმიტომაც, რომ წიგნის გამოსვლის (განსაკუთრებით რუსული ვარი-ანტის) პირველი დღეებიდან ათობით შეფოთებულ ადამიანს უკითხავს ჩემთვის, რა-ტომ ვარ გაჩუმებული, რატომ არ ვამხელ წიგნს, რომელიც ანტიეროვნული იდეებითაა გაჟღენთილი, მაგრამ ქართული საზოგადოების გარკვეულ ნაწილში, რა უცნაურიც არ უნდა იყოს, ის მაინც მოწონებით სარგებლობს; საქართველოს მთლიანობის ყველა მო-წინააღმდეგე დღემდე სწრაფად დაიჭებს ამ წიგნს. ზოგიერთი მეგობარი იმასაც მბრძო-ლებდა, რომ, ვითომ, წიგნის ავტორთან პიროვნული ურთიერთობის გამო ვიკავებდი თავს. უნდა გამოვტყდე, ამ ბრალდებაში თუ კრიტიკაში იყო სიმართლის მარცვალი. ახ-ლა კი ნამდვილად დაიგდა დრო, ყოველნაირი ურთიერთობა დროებით გვერდზე გადაე-დო და ბ-ნ ნაპო მესხიას წიგნზე ვთქვა ის, რასაც ვფიქრობ.

უწინარეს ყოვლისა, საჭიროდ მიმაჩნია რამდენიმე ახსნა-განმარტების გაკეთება. ნაპო მესხიას წიგნის შესახებ მსჯელობები უმაღლეს საბჭოში გასული წლის გა-ზაფხულზე, ანუ თითქმის ერთი წლის წინათ დაიწყო. ზაფხულში უკვე არსებობ-და თემურ მჟავიას ფრაქციის მიერ მომ-ზადებული ინფორმაციის პროექტი, რო-მელიც ჩემი და მთელი პრეზიდიუმის, აგ-რეთვე რამდენიმე დეპუტატისა და აპარა-ტის თანამშრომლის მონაწილეობით თან-დათანობით იხვეწებოდა. ინფორმაციის საფუძველზე ასევე კოლექტიურად მომ-ზადდა დადგენილების პროექტი. ორივე დოკუმენტზე მუშაობა, მიზნითაა გამო, თითქმის 3 თვე გაჭიანურდა. საბოლოო გადაწყვეტილება 29 სექტემბერს იქნა მი-ღებული. იმ გარემოების გათვალისწინე-ბით, რომ ბატონი ნაპო ჩართული იყო სა-არჩევნო კამპანიაში „ქართული ოცნების“ სასარგებლოდ, პრეზიდიუმმა თავი შეი-კავა საკუთარი გადაწყვეტილების გა-მოქვეყნებისაგან წინა და პოსტ საარჩევ-ნო ციებ-ცხელების დასრულებამდე. ამი-ტომაც დაიბეჭდა იგი „ასე დაგვიანებით“. პრეზიდიუმში სწორად მოიცა და მიზან-საც მიაღწია – მისი გადაწყვეტილება არ ყოფილა გამოყენებული არჩევნების ძირი-თადი სუბიექტების არც წინააღმდეგ და არც სასარგებლოდ. ასე რომ, ბატონი ზა-ურის ვარაუდები პრეზიდიუმის გადაწყ-ვეტილების დაბეჭდვის დაგვიანებასთან დაკავშირებით, საფუძველს მოკლებულია.

დადგენილებას და ინფორმაციას არავი-თარი ინკოგნიტო ავტორი არ ჰყავს. ამის თაობაზე ზემოთ უკვე მოგახსენეთ. ნათქ-ვამს მხოლოდ იმას დავუმატებდი, რომ თე-მურ მჟავიასა და ჯემალ გამახარიას ხელ-მონერით ინფორმაციის გამოქვეყნება გარ-კვეული გაუგებრობის შედეგია, თუმცა, უკვე დავადასტურეთ ჩვენი მონაწილეობა მის შედგენაში. დადგენილების მესამე პუნქტში გასაგებად წე-რია: „დადგენილებას დაერთოს უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუ-მის ინფორმაცია ნ. მესხიას წიგ-ნის „როგორ სხვისდებოდა აფხა-ზეთის“ შესახებ“. როგორც ვხე-დავთ, ინფორმაცია არის პრეზი-დიუმის დადგენილების ნაწილი და ჩვენ, თემურ მჟავიასთან ერ-თად, მისი ხელმოწერის უფლება თანამდებობრივად არ გვქონდა. ბატონ თემურთან ერთად ხელი მოვანერეთ მხოლოდ პროექ-ტებს, რომელთა შედგენაში და-ახლოებით 15 კაცი მაინც ვმონა-წილეობდით; რატომ გამოქვეყ-ნდა ინფორმაცია მაინც და მა-ინც ჩვენი და არა პრეზიდიუმის (ან 15 კაცის) ხელმოწერით, ან რატომ, გაუგებარეს ბ-ნ ნაპოს დამატებით მხოლოდ ორი კაცის ხელმოწერილი პროექტი, ეს სხვა საკითხია (ზოგიერთებს სურთ ამ მღვრიე წყალში თევზაობა), რის შესახებაც აქ არ ვინაუბ-რებთ, რადგანაც ნაპო მესხიას წიგნის შე-ფასებისთვის ამას არანაირი მნიშვნელო-ბა არა აქვს.

ახლა დაუბრუნდეთ მთავარ საკითხს – წიგნის შეფასებას. თავდაპირველად ვიტყ-ვი იმას, რაც ბ-ნ ნაპოს პირადად მოვახ-სენე: მისი წიგნი შევადარე კასრს, რომლის პირობითად 80% თავლითაა საყვ, 20% კი – შხამით, რაც იმას ნიშნავს, რომ კასრში მოთავსებული პროდუქტი მთელი 100%-ით მოწამლულია. ამას წინათ ჩვენს შორის გა-მართულ საკმაოდ ხანგრძლივ და ემოცი-ურ სატელეფონო საუბარში მეგობრულად ვურჩიე ნაპოს, გაემიჯნოს ამ ანტიეროვნ-

წული და ანტისახელმწიფოებრივი იდეე-ბის შემცველ წიგნს, რომელიც დღეს უკ-ვე არის და შორეულ მომავალშიც იქნე-ბა საქართველოს ყველა ჯურის მტრის ერთ-ერთი გზამკვლევი თუ სახელმძღვა-ნელო. ბატონ ნაპოს არ მოვერიდე და ისიც ვუთხარი, რომ თუ იგი ამას არ გააკეთებ-და, მისი ანგელოზი შვილი შვილები, რომ-ლებიც უსათუოდ დიდ ქართველებად გა-იზრდებიან, გაემიჯნებოდნენ მას – საყვა-რელ ბაბუას. ამ სიტყვების წარმოთქმა, ნული და ანტისახელმწიფოებრივი იდეე-ბის შემცველ წიგნს, რომელიც დღეს უკ-ვე არის და შორეულ მომავალშიც იქნე-ბა საქართველოს ყველა ჯურის მტრის ერთ-ერთი გზამკვლევი თუ სახელმძღვა-ნელო. ბატონ ნაპოს არ მოვერიდე და ისიც ვუთხარი, რომ თუ იგი ამას არ გააკეთებ-და, მისი ანგელოზი შვილი შვილები, რომ-ლებიც უსათუოდ დიდ ქართველებად გა-იზრდებიან, გაემიჯნებოდნენ მას – საყვა-რელ ბაბუას. ამ სიტყვების წარმოთქმა, მერწმუნეთ, ჩემთვის ბევრად უფრო მძიმე და მტკიცე იყო, ვიდრე მათი მოსმე-ნა ნაპოსთვის...

საქმეში ჩაუხედავმა ადამიანმა შეიძლება თქვას, რომ უშეცდომო წიგნი არავის და-უნერია; ბ-ნ ნაპოს წიგნში პირობითად 80% თუ არის მისაღები, ე.ი. ის კარგი წიგნი ყო-ფილა; მოდი, ამ 80% -ით ვიხელმძღვანე-ლოთ და დავივიწყოთ დანარჩენი 20%... რა გვიჭირდა, ასე მარტივად რომ იყოს საქ-მე. უბედურება ის არის, რომ მთელი წიგ-ნი, მასში მოტანილი რეალური ფაქტების, რეალური მოვლენების ანალიზიც კი ეფუძნება წმინდა წყლის სეპარატისტულ და ოკუპანტის იმპერიულ იდეოლოგიას, ამიტომაც იგი მიუღებელია არა ნაწილობ-რივ, არამედ მთლიანად. ბ-ნ ზაურს ჩემზე უკეთესად მოეხსენება, რომ პოლიტიკურ

ვამდნენ, რომ 1921-1930 წლებში აფხაზეთი იყო სუვერენული მოკავშირე რესპუბლი-კა, რომელიც 1931 წელს ქართველმა ისტალინიზმმა ძალით შეიყვანა საქართვე-ლოს შემადგენლობაში ავტონომიის სტა-ტუსით; აფხაზეთის აღიარებით ისტორი-ული „სამართლიანობა“ აღვადგინეთ (!?). ქართულ ისტორიოგრაფიაში ეს არნახუ-ლი სიცრუე დიდი ხანია გაცამტვერებუ-ლია. ბატონი ნაპო თავისი წიგნის მე- 15-16 გვერდებზე ხელმძღვანელობს სწორედ სეპარატისტებისა და ოკუპანტების მიერ შეთხზული ამ ზღაპრებით და არა ისტო-რიული სინამდვილით, რითაც ძალაუენ-ბურად ამართლებს მოწინააღმდეგეს. რა-ტომ, რისთვის, რა მიზნით?

ჯერ კიდევ მე-20 საუკუნის დასაწყის-ში შეიქმნა იმპერიული იდეოლოგია „აფხაზეთი საქართველო არ არის“, რო-მელზეც შემდგომში აღმოცენდა და გან-ვითარდა თანამედროვე აფხაზეთი სეპა-რატისმი. მათ მხარი აუბა ბატონმა ნაპომ, რომელიც მისი წიგნის გაცნობით ისედაც გაუბედურებულ დაინტერესებულ და შეგ-ნებულ მკითხველებს ასე მოძღვრავს: „მართლაც, ისმის კითხვა: როგორ შეიძლე-ბოდა აფხაზეთი საქართველოს ისტორი-ული ოლქი ყოფილიყო, როდესაც ცნება „საქართველო“, როგორც ასეთი, ისტორი-აში ჯერ კიდევ არ იყო, ხოლო „ქართლი“ და „ქართველი“ ლამის აგერ გუშინ – მე-15 საუკუნის შუახანებში გაჩნდა.“ ასეთია

ბ-ნ ნაპოს, გამოჩენილი ნეიროქირურგის, ისტორიული „განსწავლულობა“ და მასზე დამყარებული მსოფლმხედველობა. ბატო-ნი ზაური თავის წერილში შეეცადა ოს-ტატურად გაექარწყლებინა ეს მტრული იდეოლოგია (კალმის ერთი მოსმით გაა-ქარწყლა კიდევაც) და, იმავდროულად, ნა-პოც დაეცვა, მაგრამ ეს ვერ მოახერხა. წარ-მოდგენილი მაქვს, როგორ იმტვერედა თავს ბატონი ზაური, რათა ამ უხერხული, მისთვის უჩვეულო სიტუაციიდან თავი და-ელწია (მხოლოდ სანახევროდ დააღწიეთ თავი, ბატონო ზაურ). აქვე მინდა, პატარა განმარტებაც გავაკეთო. „როგორ შეიძლე-ბოდა აფხაზეთი საქართველოს ისტორი-ული ოლქი ყოფილიყო“ არ გახლავთ ბ-ნ ნაპოს უნებლიე შეცდომა, ეს არის მისი მყარი პოზიცია. 1977 წელს, როდესაც რუ-სულ ენაზე გამოიცა საკმა-ოდ სტელტანიანი წიგნი „აფხაზეთი საქართველოს ისტორიული ოლქი“, იქი-დან მოყოლებული ბატონი ნაპო „მაკრიტობდა“, რო-გორც მის ერთ-ერთ ავ-ტორს და „მიმტკიცებდა“, რომ ყველაზე მეტად ამ წიგნის სახელწოდება იყო მისთვის მიუღებელი. მას-სოვს, 2006 წელს ზუგდიდ-ში გაიმართა ჩემი ერთ-ერ-თი წიგნის განხილვა. იქ მოზრძანებულმა ბატონმა ნაპომ თავის გამოსვლაში კიდევ ერთხელ გაამახვილა ყურადღება იმაზე, რომ ჩვენ, ისტორიკოსები, ვამა-ზინჯვბდით ისტორიას, როდესაც აფხაზეთს საქარ-თველოს ისტორიულ ოლ-

მნიშვნის ბრძოლა თავისუფლებისათვის და ერთიანობისთვის უკიდურეს შოვინიზმად მონათლეს. ეს შორსგამიზნული იდეა მა-შინათვე აიტაცეს სეპარატისტებმა აფხა-ზეთშიც და ცხინვალის რეგიონშიც. ახლა გავისხენოთ 1992 წელი, საქართველოში ჩამოყვანილი ე. შევარდნაძე, მისი ბლავილი დამტკრეულ ენაზე: „საქართვე-ლოში ფაშიზმი არ გავა!“ საქართველოს თავისუფლებისა და ერთიანობის ზვიად გამსახურდიასეული იდეა და პოლიტიკა კრემლის ემისარმა კრემლისვე დავალებით ფაშიზმად მონათლა. ეს იდეაც იმწამსვე აიტაცეს სეპარატისტებმა – ქართველების-თვის 1918-1921 წლებში მინიჭებულ და ფარ-თოდ ტირაჟირებულ „შოვინისტობას“ 1992 წელს კიდევ უფრო ფართოდ ტირაჟირე-ბული, გაპიარებული „ფაშისტის“ საპატიო ტიტულიც მიემატა. „სიკვდილი ქართველ ფაშისტებს“ – გაჰყვიროდნენ (და არ მარ-ტო გაჰყვიროდნენ), ოკუპანტებით ზურ-გმომავრებული სეპარატისტები 1992-1993 წლებში და შემდგომშიაც.

საერთაშორისო არენაზე ქართველის შოვინისტად და ფაშისტად, აფხაზეთისთ-ვის, ოსებისთვის გენოციდის მომწყობდ, ოკუპანტად და აგრესორად წარმოჩენა კრემლისა და სეპარატისტების იდეოლო-გიური მუშაობის ერთ-ერთ მთავარ მიმარ-თულებას წარმოადგენს, ამ მუშაობის წარმატება კი უმოკლესი გზაა საერთაშო-რისო აღიარებისკენ. ნებსით თუ უნებლი-

ედ, ბატონი ნაპო მათ წისკვილზე უშვებს წყალს, როდესაც ყველა ამქვეყნიურ, ნამ-დვილ თუ მითიურ ცოდვაში ქართულ მხა-რეს ადანაშაულებს; როდესაც სეპარატის-ტების წინაშე ცალმხრივი მონაწილებისკენ, ბოდიშის მოხდისკენ მოგვიწოდებს და თან 222-ე გვერდზე გვამშვიდებს: „ამაში არა-ფერია საძრახისი და დამამცირებელი. ფა-შიზმისთვის სომ მოიხიდა ბოდიში გერ-მანელმა ხალხმა დანარჩენი მსოფლიოს წი-ნაზე“... როგორც ვხედავთ, საქართველოს პოლიტიკა (რომელიც ნამდვილად არ იყო ყოველთვის თანამიმდევრულად სახელმ-წიფოებრივი) აფხაზეთში გაიგივებულია ფაშიზმთან?!

საინტერესოა, აქვს თუ არა გაცნობიე-რებული ბატონ ნაპოს, რას წერს? რა გა-მოუსწორებელი ზიანი შეიძლება მოუტა-ნოს სახელმწიფოს მისმა ასეთმა თავგამო-დებამ სეპარატისტული რეჟიმის დასაცა-ვად? ჯერ ენახა მაინც უმაღლესი საბჭოს ვებ-გვერდზე განთავსებული სია უმოწყა-ლოდ, მართლაც ფაშისტური მეთოდებით მასობრივად დახოცილი მშვიდობიანი მო-ქალაქეებისა და მერე გაეკეთებინა სათა-ნადო დასკვნები. მან კი ამჯერადაც სხვა, რბილად რომ ვთქვათ, ღრმად მცდარი გზა აირჩია. ძალიან ძნელია, მაგრამ ერთი წა-მით წარმოვიდგინოთ, ებრაელებს ბოდიში რომ მოეხადათ ფაშისტებისთვის!? დაახ-ლოებით იგივეს გვთავაზობს ბ-ნი ნაპო. ისევ და ისევ ისმის კითხვა: რას ერჩის იგი გაბოროტებული მტრის მსხვერპლად ქცე-ულ ქართულ მოსახლეობას, რა დააშავა მან ასეთი? აფხაზ ხალხს, რომელიც ასე-ვე იმპერიული პოლიტიკის მსხვერპლია, ჩვენ ყოველთვის გულში ვიკრავდით, ვე-ფერებოდით; იგივეს ვაკეთებთ, სხვათა შორის, დღესაც და მომავალშიც გავაკე-თებთ, მაგრამ ამისათვის რატომ უნდა შე-ურაცხო საკუთარი ერი და ქვეყანა, რა-ტომ უნდა გაიგივოთ მისი პოლიტიკა (თუნ-დაც მცდარი), არც მეტი, არც ნაკლები, ფა-შიზმთან?

როგორც ცნობილია, ოკუპირებულ ტე-რიტორიაზე განსხვავებული მეთოდებით დღემდე გრძელდება ქართველთა გენოცი-დის პოლიტიკა. გალის რაიონში (გარდა ქვედა ზონის სოფლებისა) ქართულ ენა-ზე სწავლა აკრძალულია. ოკუპანტები და სეპარატისტები იქაურ მცხოვრებლებს ეუბნებიან, რომ ისინი არიან არა ქართვე-ლები, არამედ მეგრელები, რომლებიც ძალით გააქართველეს; გალში სეპარატის-ტები გამოსცემენ სასაცილო (სატირალი რომ არ იყოს) გაზეთს მეგრულად, რათა „დაეხმარონ“ მოსახლეობას ვითომ დაკარ-

გული ეროვნების აღდგენაში. ბევრჯერ მინახავს (სამსახურებრივად მეველებს) გალიდან გადმოსული პედაგოგები, მომის-მენია მათი ცხარე ცრემლებში ამოვლებული მონაცემი იქ არსებული აუტანელი ეროვნული ჩაგვრის, დამცირების შესახებ. მიუხედავად ამისა, გალიდან გადმოსული ბავშვები, რომლებსაც ქართულად სწავლა ეკრძალებათ, წარმატებით აბარებენ ეროვნულ გამოცდებს მშობლიურ ენაზე და თბილისის უმაღლეს სასწავლებლებში ირიცხებიან. ეს არის იქაური პედაგოგების ისტორიული დამსახურება თავისი ხალხისა და ქვეყნის წინაშე, რომელსაც ჩვენ თუ არა, შთამომავლობა მაინც ღირსეულად დააფასებს.

ვითარება საკმაოდ რთულია. ოკუპანტი, ისევე როგორც მე-19 საუკუნეში, ამჯერადაც მოდის ასიმილაციის, ქართველთა გათიშვის პოლიტიკით, ცდილობს მოისყიდოს ეკონომიკურად შეჭირვებული და, იმავდროულად, ზოგადქართული ცნობიერებადაქვეითებული ადამიანები, თუ არადადამიანები, უხვად აფინანსებს მათ, აწერინებს და უბეჭდავს ათასგვარ სისულელეს დასავლეთ საქართველოს „ისტორიის“ შესახებ და ამით ცდილობს მონამლოს, პირველ რიგში, გალისა და სამეგრელოს მოსახლეობა. ძირგამომხრებული მუშაობა ინტენსიურად მიმდინარეობს ენგურს გაღმა-გამოღმა. ახლა ჩავიხედოთ ბ-ნ ნაპოს წიგნში და ვნახოთ რას „უპირისპირებს“ ის ქართველთა გათიშვის მოსურნეებს, რა „დახმარებას“ უწევს გამირ გალელ პედაგოგებს. დარწმუნებული ვარ, ზაურ კვარაცხელიას ნაკითხული არა აქვს ბ-ნ ნაპოს წიგნის რუსული ვარიანტი, კერძოდ, მისი მერვე თავის მე-2 პარაგრაფი — „**ბოლოსიტყვაობა, ანუ აფხაზეთის ტრაგედიის მეგრული შემადგენელი.**“ ამ პარაგრაფს არარსებული მეგრული სეპარატიზმის „მანიფესტი“ შეიძლება ეწოდოს — იშვიათად ნახავ ერთად თავმოყრილი ამდენ უმეტრებას; ევრსად ნახავ ასეთ ღია და უსაზღვრო ერთგულებას მე-19 საუკუნიდან დღემდე საქართველოს უბოროტესი მტრების მიერ მისი სამუდამოდ გაქრობის მიზნით შეითხინილი სხვადასხვა „თეორიებისადმი“ (ნუ გგონიათ, რამეს ვაჭარბებ). ძალიან გამიჭირდა იმ პარაგრაფის წაკითხვა, მაგრამ რა გზა მქონდა ... ბევრი რომ არ გაგავრძელო, მოვიტან ავტორის მთავარ დასკვნას: „**აი, ასე აიღეს ხელი (თუ აიძულეს ხელი აეღოთ) მეგრელებმა ყველაფერზე; თავის უძველეს ზღაპრულ ისტორიაზე და კულტურაზე, სახელმწიფოებრიობაზე, თვითმყოფადობაზე და ეროვნულ თვითშეგნებაზე. ასე იქცნენ ისინი უბრალო კოლხებად, მერე მათ უთხრეს: თქვენ უბრალოდ კოლხები კი არა, ქართველები ხართ! მორჩა და გათავდასიჯებით და თავს ნუ გამოყოფთ. ასეთი იყო ქართველი ზაციის იდეოლოგია**“ (გვ. 314). ხედავ, ჩემო ზაურ, რასთან გვაქვს საქმე. არა თუ აფხაზეთს, უკვე სამეგრელოსაც უმიზნებენ და საამისოდ ბრიყვულ, მაგრამ მაინც იდეოლოგიას ქმნიან ვიღაც ავანტიურისტები, რომლებიც ნაპოს ავტორიტეტს არიან ამოფარებული. სამწუხაროდ, ის ამას ვერ ხვდება და უკვე ძალიან შორსაც შეტოვა. მის წიგნში უფრო იმაზეა საუბარი, „როგორ უნდა გასხვავდეს აფხაზეთი“ და როგორ უნდა მივაყოლოთ მას სამეგრელო... რუსული წიგნი რომ წაგეკითხა (რა ბედნიერი ხარ, რომ არ წაგიკითხავს), მოსყიდული მოსეპარატივტო ავანტიურისტებისადმი, ისაკ უვანიაშ შთა-

მომავლებისადმი შენი დამოკიდებულება რომ ვიცი, ალბათ, ათ საგაზეთო გვერდს მიუძღვნიდი ამ წიგნის არა დაცვას, არამედ კრიტიკას. ხომ მეთანხმები, რომ საქმე გვაქვს სამეგრელოში სეპარატიზმის წაქეზების უბადრუკ მცდელობასთან, ანუ უპატიებელ დანაშაულთან წინაპართა, თანამედროვეთა და შთამომავლობის წინაშე, გაუგონარ სამარცხვინო საქციელთან, მშობელი ერის გაუგონარ შეურაცხყოფასთან, ნახევარი მსოფლიოს წინაშე საკუთარი ხალხისა და ქვეყნის დაბეზულებასთან? სხვაა გაიძვერა აშორდია მე-19 საუკუნეში, წერა-კითხვის უცოდინარი ისაკ უვანია მე-20 საუკუნის 20-იან წლებში, სულ სხვაა ნაპო მესხია — ჩვენთვის საამაყო და სასახელო პიროვნება. რატომ გადაწყვიტა მან სამეგრელოს მიერ სამუდამოდ შეურისულ და მოკვეთილ აშორდია-უვანიას „მემკვიდრედ“ დაამახსოვროს თავი შთამომავლობას? რა საქმე აქვს ნაპოს სხვადასხვა ორლობის „აკადემიებში“ მოკალათებულ ძველ პარტნომენკლატურასთან, რომელიც საერთაშორისო ორგანიზაციებს სამეგრელოს „დაცვის“ ხვეწნა-მუდარით მიმართავს და ამით ლახვარს გვცემს ზურგში? ამის მოთმენა უკვე აღარ შეიძლება. როგორც შევიტყვე, აღნიშნული საკითხით კომპეტენტური სახელმწიფო სტრუქტურებიც დაინტერესებულიან. ნებისმიერი ადამიანისთვის აშკარაა, რომ ბ-ნ ნაპოს წიგნი, მართლაც, ოკუპანტებისა და სეპარატისტების ნიშნულზე ასხამს წყალს, რომ ის ანტისახელმწიფოებრივი, ანტიეროვნული სულისკვეთებითაა გაჟღენთილი, რისი დამადასტურებელი ბევრი სხვა მაგალითის მოტანაც შეიძლება, მაგრამ, ვფიქრობ, საკმარისია. მხოლოდ იმას ვიტყვი, რომ მსგავსი ანტისახელმწიფოებრივი იდეების ფონზე წიგნში ტერიტორიულ მთლიანობაზე და სხვა მაღალ მატერიებზე საუბარს არავითარი ფასი არა აქვს. დიდად სამწუხაროა, რომ ნაპომ საკუთარი თავიც უხერხულ მდგომარეობაში ჩაიგდო და ერთგული მეგობრებიც (ყოველ შემთხვევაში, მე ამას არ გავაკეთებ) „დილოგს“, ამ დღეებში არ შევხვდებით ერთმანეთს და საფუძვლიანად არ დავილაპარაკებთ, თუნდაც იმ საინტერესო წინადადებებზე, რომლებიც კონფლიქტის და რეგულირების ერთ-ერთ საშუალებას — სახალხო დიპლომატიას ეხება. საქართველოში დღეს არსებული ახალი პოლიტიკური რეალობა ქმნის ხელსაყრელ ნიადაგს სახალხო დიპლომატიის შემდგომი გააქტიურებისთვის. რა თქმა უნდა, ბატონ ნაპოს ამ კუთხით ჯერ კიდევ აქვს საკმარისი რესურსი, რომელიც, გეთანხმები, მაქსიმალურად უნდა იქნეს გამოყენებული.

დასასრულ მინდა ღრმა პატივისცემა დაგუდასტურო „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციას, გაზეთის ერთგულ მკითხველებს, რომლებიც, დარწმუნებული ვარ, არა მარტო გაცემათ მოეგოდათ უმაღლესი საბჭოს მკაცრი, მაგრამ სამართლიან პოზიციის ბ-ნ ნაპო მესხიას წიგნთან მიმართებაში, არამედ მხარშიც ამოგვიდგებიან უზენაესი ეროვნული და სახელმწიფოებრივი ინტერესების დაცვის საშვილიშვილო საქმეში.

ჯემალ ბაგასარიძე,
პროფესორი

© ტარიფი

გაზეთიპარაბება: „საქართველო კარის“ საიღუგლო

საბარტმელო სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის (ანუ საქსტატის) მონაცემებს თუ ვენდობით, რომელიც საარსებო მინიმუმს (ბევრ სხვა მონაცემსაც) უსაშველოდ მოძველებული მეთოდებით და დიდი ხნის წასულ ხელისუფლებათა მივიწყებული მინისტრების ბრძანებულების საფუძველზე ანგარიშობს, სოციალურად დაუცველ ოჯახთა საშუალო თვიური შემოსავალი დაახლოებით 55 ლარი, შრომისუნარიანი მამაკაცის საარსებო მინიმუმი თვეში სადღაც 160 ლარის „მიდამოებში“, საშუალო მომხმარებელს საარსებოდ სადღაც 140 ლარი სჭირდება, ხოლო საშუალო (ანუ ოთხკაციანი) ოჯახში თვეში საარსებოდ 265 ლარი შეიძლება იკმაროს. მართალია, ამ ციფრებს წინამდებარე წერილის შინაარსთან საერთო ნაკლებად აქვს, მაგრამ მათი მოგვანა იმ მოსაზრებით გადავწყვიტეთ, რომ სწორედ ამ კატეგორიის ხალხი, ვისაც საარსებო მინიმუმის ფარგლებში უწევს წლიდან წლამდე ცხოვრება (ნურც ის დაგვაგინებდება, რომ ბოლო წლებში საქართველოში საარსებო შემწებათა მიმღებთა რიცხვი გაწესრულდა იზრდება და ამჟამად მის მიმღებთა რიცხოვნობა თითქმის 453 ათას კაცს შეადგენს), შემოსავლის 30-35 პროცენტს კომუნალურ გადასახადებზე ხარჯავს, რაც განუზომლად მძიმე ტვირთად აწევს.

კონკრეტული ლაპარაკი ქვემოთ გვექნება, ახლა კი აუცილებლად გვინდა აღვნიშნოთ, რომ კომუნალური გადასახადების უმტკივნეულებს თემაზე ბოლო წლების მანძილზე ხელისუფლებასა და მოსახლეობას შორის დიალოგის მსგავსიც კი არაფერი ყოფილა — საქართველოს ენერგეტიკის მარეგულირებელი ეროვნული კომისია (სემეკი) ტარიფებს ისე ადგენდა, როგორც ხელისუფლებაში მოკალათებული „ძიები“ ეუბნებოდნენ, თბილისში კი დედაქალაქის „მამების“ გადაწყვეტილებებით წყდებადა, თუ რომელი გადასახადი ვისზე უნდა „დაქონდინებულიყო“. ამ პრაქტიკის შეცვლის თითქმის გულით მცდელობის მიუხედავად, რაც ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებამდე და მის შემდეგაც ხშირად გვსმენია, მომხმარებელთათვის, არსებითად, არაფერი შეცვლილა — გაზის ტარიფის რამდენიმე თვით შემცირებასა და ელექტროენერგიის საფასურის მცირეოდენ დაკლებას სერიოზულად ნამდვილად ვერ აღვიქვამთ.

მეტცი: ასეთი შედეგით, ფიქრობთ, ცოტა არ იყოს შეურაცხყოფელია კიდევ! მაგრამ აქვე უნდა ითქვას ისიც, რომ გაზის ტარიფის შემცირების მოლოდინი ქვეყნის ახლანდელ მთავრობაში ნამდვილად იყო აზერბაიჯანში პრემიერ-მინისტრის ბიძინა ივანიშვილისა და ენერგეტიკის მინისტრის კახი კალაძის ვიზიტამდე, თუმცა კი, როგორც შემდგომ გაირკვა, ქართულ მხარეს გაზის საფასურის შემცირების იმედი ტყუილად ჰქონდა, რისი მიზეზი, ძირითადად, ნაცემოდრობის მთავრობის მიერ გაფორმებული ადრინდელი ხელშეკრულების პირობებია. ამიტომ, როგორც ვიზიტის დასრულების შემდეგ პრემიერ-მინისტრმა განაცხადა, „გაზის ტარიფის შემცირების რესურსი ქვეყნის შიგნით უნდა ვეძებოთ“, რაც, დარწმუნებული ვართ, უწინარესად ხორცმეტა შუამავლეების მხრიდან მოცილებასა და კორუფციულ საქმეთა მინიმუმამდე შემცირებით უნდა გაკეთდეს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, რა რესურსზეა ლაპარაკი, თუ არა, ვთქვათ, შიდა ქსელებში დანაკარგების შემცირებაზე, ძველი სათქმელაა. არადა, თუკი მთავრობას ნამდვილად სურს მოსახლეობისთვის მძიმე კომუნალური საგადასახადო ტვირთის შემცირება (რაშიც, ფიქრობთ, ყველას თუ არა, მოსახლეობის უმრავლესობას ეჭვი არ ეპარება), აუცილებლად უნდა მოხდეს გაზის მიწოდებასთან დაკავშირებით ამჟამად მოქმედი ხელშეკრულებების დამოუკიდებელ ექსპერტთა მიერ განხილვა (და ეს მარტო გაზის ტარიფს არ ეხება, იგივეა, ვთქვათ, ელექტროენერგიასთან, წყალთან, დასუფთავებასთან დაკავშირებით). მაგრამ ამის გაკეთება დღემდე იმ მარტივი მიზეზით ვერ ხერხდება, რომ აღნიშნულ თემაზე ინფორმაცია

გასაჯაროებული არ არის. აქვე ერთ უცნაურ გარემოებას გვინდა გავუსვათ ხაზი: მოსახლეობისთვის გაზის მიწოდების თაობაზე ინფორმაციას თავის დროზე სხვა, ეგრეთ წოდებული „არამეგობარი“ კომპანიები არ მალავდნენ (იგივე რუსეთული „იტრა“ და „გაზპრომი“), ხოლო რატომღა მეგობარ აზერბაიჯანულ „სოკართან“ ურთიერთობების დეტალები ასე დაფარული, სრულიად გაუგებარია.

2003 წელს გაფორმებული ხელშეკრულებით, საქართველო აზერბაიჯანის შაჰ-დენიზის საბადოდან წელიწადში ნახევარ მილიონ კუბურ მეტრ ბუნებრივ გაზს ათას კუბურ მეტრში 64 დოლარად იღებს. გარდა ამისა, საქართველოს თურქეთის მიმართულებით გატარებული გაზის მოცულობის დაახლოებით 6 მილიარდი კუბური მეტრიდან 5 პროცენტი ერგება, თუმცა კი, როგორც ადრე აცხადებდნენ, ეს ოდენობა წელიწადში 200-250 მილიონ კუბურ მეტრს არასდროს აღემატებოდა. გარდა ამისა, საქართველო სატრანზიტო გადასახადის სახით რუსეთის მიერ სომხეთისთვის მიწოდებული გაზის ოდენობის 10 პროცენტს იღებს, თუმცა კი, ეს მოცულობა წლიდან წლამდე იცვლება და, ძირითადად,

150-დან 200 მილიონ კუბურ მეტრამდე მერყეობს. აქედან გამომდინარე, ირკვევა, რომ შეღავათიან ფასად წელიწადში დაახლოებით 900 მილიონ კუბურ მეტრ ბუნებრივ გაზს იღებს: 500 მილიონ კუბურ მეტრს 64 დოლარად აზერბაიჯანის შაჰ-დენიზის საბადოდან, თურქეთში გატარებული გაზის სატრანზიტო გადასახადის სახით 250 მილიონ კუბურ მეტრს, ასევე რუსეთიდან სომხეთში გატარებული გაზის სატრანზიტო საფასურად 150 მილიონ კუბურ მეტრს და, თუკი პირველ შემთხვევაში ფასის წარმოება გარკვეულია, მეორე და მესამე შემთხვევაში ფასწარმოქმნა კითხვებს ბადებს. საქმე ისაა, რომ თურქეთის მიმართულებით გატარებული 1000 კუბური მეტრის გაზის ფასი, ოფიციალური მონაცემებით, 55 დოლარია, სომხეთის მიმართულებით გატარებული კი 110 დოლარი, რაც, ბუნებრივია, გაურკვეველობას ქმნის.

ხედმატი ციფრებით მკითხველი რომ არ გადავალაოთ, ვიტყვით, რომ გაზის ტარიფის წარმოების საკითხი ნაკლებად გამჭვირვალეა, რის გასაჯაროება, ფიქრობთ, მისი შემცირების საქმეს დიდად წაადგებოდა, მაგრამ აქ გასათვალისწინებელია კიდევ ერთი გარემოება. საქართველოში, როგორც ცნობილია, ანტიმონოპოლიური კანონმდებლობა, მით უმეტეს, მასზე პასუხისმგებელი კომპეტენტური ორგანო ჯერჯერობით ჩანასახოვან მდგომარეობაშიც არ არის, ამიტომ ქვეყნის ფაქტობრივად ყველა შიდა ბაზარზე ადგილობრივი თუ უცხოური მონოპოლიები მოქმედებენ. მოსახლეობის ბუნებრივი გაზით მომარაგების ბაზარზე ასეთია აზერბაიჯანული „სოკარი“, რომელიც გარდა იმისა, რომ ამ ენერგოშემცველის ექსკლუზიური მომწოდებელია, მას საქართველოში თითქმის ყველა გაზგამანაწილებელი კომპანია ეკუთვნის (ყოველ შემთხვევაში მათი უმეტესი ნაწილი), რაც მსოფლიო პრაქტიკაში უიშვიათესი მოვლენაა. ამიტომ არცაა გასაკვირი, რომ გაზის მიწოდებასთან, ფასთან და ა.შ. ინფორმაცია ბევრ შემთხვევაში დახურულია, ხოლო ტარიფის შემცირებით მომწოდებელი მაინცდამაინც დაინტერესებული არ არის.

ოთარ ტურაბელიძე

წინასააკაპლიფიკაციო მონკეპე

საქართველო აღმოსავლეთ დასავლეთის ავტომაგისტრალი – ა საქართველო

1. საქართველო (შემდგომში „მსესხებელი“) ევროპის საინვესტიციო ბანკისაგან (შემდგომში – „ბანკი“) მიიღო სესხი საქართველო აღმოსავლეთ დასავლეთის ავტომაგისტრალი – პროექტისათვის.

2. საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს საავტომობილო გზების დეპარტამენტი (შემდგომში – „დამკვეთი“) გეგმავს განახორციელოს კონტრაქტორთა და/ან ფირმათა პრე-კვალიფიკაცია ოთხ-ზოლიანი ჩქაროსნული ავტომაგისტრალის მშენებლობისათვის – სამტრედია-გრიგოლეთი ლოტი 1, ლოტი 2, ლოტი 3, ლოტი 4, რომლის მთლიანი სიგრძეა დაახლოებით 54 კმ, რაც წარმოადგენს E60 ავტომაგისტრალის სამტრედია-გრიგოლეთი-ჩოლოქი გზის მონაკვეთის მშენებლობის ნაწილს.

3. მონაწილეობის მიღება შეუძლია ყველა იურიდიულ პირს ევროპის საინვესტიციო ბანკის შესყიდვების სახელმძღვანელოს თანახმად: <http://www.eib.org/projects/publications/guide-to-procurement.htm>

4. შეფასებისას გამოყენებული იქნება შემდეგი კრიტერიუმები:

აშშ. დოლარში გადახდისთვის:
FEDERAL RESERVE BANK
OF NEW YORK, USA
SWIFT CODE: FRNYUS33
მიმღები აგენტი:
ACC.NO: 0D
BANK FOR INTERNATIONAL SETTLEMENTS (BIS), BASLE (USD)
SWIFT CODE: BISBCHBB
ბენეფიციარი ბანკი: საქართველოს ეროვნული ბანკი, თბილისი
SWIFT CODE: BNLNGE22
ბენეფიციარი (საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუნებო დაწესებულება – საავტომობილო გზების დეპარტამენტი)
IBA: GE65NB033100001150207

გადასახადის დანიშნულება: სატენდერო მოსაკრებელი საავტომობილო გზების დეპარტამენტისთვის (მითითებული იქნას ს/გზის მონაკვეთის დასახელება).

საგანი	მოთხოვნა	ერთი პირი	ერთობლივი საჭარბო		
			ყველა წევრი	თითოეული პარტნიორი	ერთი პარტნიორი
ფინანსური მდგომარეობა	აუდიტირებული ბალანსები ან თუ ბალანსების ქვეყნის კანონმდებლობა აღნიშნულს არ მოითხოვს, დამკვეთისათვის მისაღები სხვა ფინანსური დოკუმენტები, რომლებიც ფარავს ბოლო 5 წლის დასახვევ შემდეგს: (ა) აბლოკირების შედეგად ფინანსური მდგომარეობა და მისი მრავალწლიანი მომდევნო წელიწადი; (ბ) ფულადი სახსრების მოძრაობა ევრო 4 000 000,00 ეკვივალენტში	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A
საშუალო წლიური სამშენებლო ხარჯვა	მინიმალური საშუალო წლიური სამშენებლო ხარჯვა ევრო 40 000 000,00, რომელიც დანერგულია ბოლო 5 წლის განმავლობაში მიმდინარე და დასრულებული კონტრაქტებიდან მიღებული შემოსავალი.	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	(ა) N/A	(ა) უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	(ა) N/A
მშენებლობის ზოგადი გამოცდილება	სამშენებლო კონტრაქტებში კონტრაქტორად, ქვე-კონტრაქტორად ან მართვის კონტრაქტორად მუშაობის გამოცდილება ბოლო 5 წლის განმავლობაში წინადადების წარდგენამდე, 9 თვე თითოეული წლის განმავლობაში.	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A
მშენებლობის სპეციფიკური გამოცდილება	ბოლო 5 წლის განმავლობაში კონტრაქტორად, ქვე-კონტრაქტორად ან ქვე-კონტრაქტორად მუშაობის გამოცდილება მინიმუმ 1 კონტრაქტში, რომლის ღირებულებაც მინიმუმ 30 000 000,00, რომელიც მან წარმართა დასრულა და წარმოადგენს შეთხვევით საშუალო ანალოგიას.	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A	N/A
	ზემოაღნიშნული ან სხვა კონტრაქტისათვის, რომელიც განხორციელდა 4.2 ა-ში ასახული პერიოდის განმავლობაში, მშენებლობის მინიმალური გამოცდილება შემდეგი მიმართულებით: მომართული ქვე-კონტრაქტორის გამოცდილება განიხილება შეფასების პროცესში ბიდეშისათვის: (1) ავტომაგისტრალზე 150,000 m2 ასფალტ-ბეტონის საფარის მშენებლობა წელიწადში; (2) 700,000 m2 მიწის სამუშაოები მაგისტრალზე წელიწადში; (3) 15,000m2 ხიდის სამუშაოები მაგისტრალზე წელიწადში	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	უნდა შეესაბამებოდეს მოთხოვნას	N/A	N/A

5. თითოეულ პრეტენდენტს, შესაძლებელია, მიენიჭოს კონტრაქტი მხოლოდ ერთი ლოტისათვის. საგარეოდ, სატენდერო მონკეპე განხორციელდება 2013 წლის მაისში.

6. დაინტერესებულ პირებს შემდგომი ინფორმაციის მოპოვება და საპრეკვალიფიკაციო დოკუმენტების გაცნობა შეუძლიათ ქვემოთ მოცემულ მისამართზე:
ალ. ყაზბეგის 12, 0160 თბილისი, საქართველო 10:00-დან 19:00 საათამდე

7. პრე-კვალიფიკაციის დოკუმენტაციის სრული პაკეტი შეძენა ინგლისურ ენაზე შესაძლებელია, ქვემოთ მითითებულ მისამართზე 200 ლარის ოდენობის ან დოლარში აღნიშნული თანხის ექვიალენტის გადახდისას. გადახდა უნდა განხორციელდეს შემდეგ ანგარიშზე:

ეროვნულ ვალუტაში გადახდისთვის:
მიმღები: ხაზინის ანგარიში
ხაზინის ანგარიშის №200 122 900
მიმღები ბანკი: სახელმწიფო ხაზინა
ბანკის კოდი: TRESGE22
ბანკის ქველი კოდი (220 101 222)
საბიუჯეტო შემოსავლის სახაზინო კოდი: 302 007 800
სავალუტო ანგარიშის №001 189 362

8. მოთხოვნის შემთხვევაში, პრეტენდენტებს საკუთარი ხარჯებით კურიერული ფოსტით გაგზავნებათ დოკუმენტაცია. წინადადებები პრეკვალიფიკაციისათვის წარმოდგენილი უნდა იყოს დალუქულ კონვერტში, ქვემოთ მითითებულ მისამართზე 2013 წლის 5 აპრილის ჩათვლით, სამუშაო საათების დასრულებამდე. მასზე მითითებული უნდა იყოს: „სამტრედია-გრიგოლეთის მშენებლობის პრე-კვალიფიკაცია ოთხი ლოტისათვის“.

საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუნებო დაწესებულება – საქართველოს საავტომობილო გზების დეპარტამენტი
ალ. ყაზბეგის გამზირი №12, 0160 თბილისი, საქართველო
შესყიდვების სამმართველო,
ბ-ნი ილია მესხიშვილი, შესყიდვების ორგანიზების განყოფილების უფროსი
ტელ: + (995 322) 37-05-08 დამ.334
ფაქსი: + (995 322) 37-66-03
E-მაილ: info@georoad.ge
ვებ-გვერდი: www.georoad.ge

შენიშვნა: პრიორიტეტი ენიჭება ინგლისურენოვან განაცხადს.

THE PROCUREMENT NOTICE

The International Invitation for Prequalification

Georgia East West Highway – A

Georgia

1. The Georgia (hereafter referred to as “the Borrower”) has received a loan from the European Investment Bank - EIB (hereafter referred to as “the Bank”)-towards the cost of the Georgia East West Highway - A Project.

2. The Roads Department of the Ministry of Regional Development and Infrastructure of Georgia (hereinafter referred to as “the Employer”) intends to prequalify contractors and/or firms for the Construction of the four (4) lane highway Section - Samtredia-Grigoleti Lot 1, Lot 2, Lot 3, Lot 4 of total length of approximately 54 km as part of the construction of Samtredia-Grigoleti-Cholokhi road section of the E-60 highway.

3. Participation is open to all legal persons in accordance with the EIB Guide to Procurement <http://www.eib.org/projects/publications/guide-to-procurement.htm>

4. The criteria to be used in the evaluation are:

Subject	Requirement	Single Entity	Joint Venture		
			All Parties Combined	Each Partner	One Partner
	Submission of financial balance sheets or if not required by the law of the Applicant's country, other financial statements acceptable to the Borrower, for the last 3 years or demonstrate	Must meet requirement	N/A	Must meet requirement	N/A
Financial Performance	(a) the current soundness of the applicant's financial position and its prospective long term profitability, and	(a) Must meet requirement	(a) N/A	(a) Must meet requirement	(a) N/A
	(b) capacity to have a cash flow amount of Euro 5 000 000,00 for 180 days	(b) Must meet requirement	(b) N/A	(b) Must meet requirement	(b) N/A
Average Annual Construction Turnover	Minimum average annual construction turnover of Euro 40 000 000,00 Forty-eighth (48) months prior to the date of submission of the application	Must meet requirement	Must meet requirement	Must meet 25 % of the requirement	Must meet 50 % of the requirement
General Construction Experience	Experience under construction contracts in the role of contractor, subcontractor, or management contractor for at least the last 5+ years prior to the application submission deadline, and with activity in at least nine (9) months in each year.	Must meet requirement	N/A	Must meet requirement	N/A
Specific Construction Experience	Participant as contractor, management contractor or subcontractor, in at least 3 (three) contracts within the last 5 (five) years, each with a value of at least 3 000 000,00 Euro that have been successfully and substantially completed and therefore similar to the proposed works	Must meet requirement	Must meet requirement	N/A	N/A
	(1) 130,000 m2 of asphalt concrete pavement of construction of highway in a year (2) 700,000 m2 of earth works of highway in a year (3) 15,000m2 of bridge works of highway in a year	Must meet requirements	Must meet requirements	N/A	N/A

5. Each bidder is eligible to be awarded a contract for only one lot. It is expected that Invitation for Bids will be made in May 2013.

6. Interested eligible Applicants may obtain further information from and inspect the Prequalification Documents at the address given below:
12, Al. Kazbegi Ave. 0160 Tbilisi, Georgia from 10:00 to 19:00.

7. A complete set of the pre-qualification documentation in English language may be purchased by interested applicants on the submission of a written application to the address below and upon payment of a nonrefundable fee of 200 Georgian Lari or equivalent in USD. The method of payment will be by the direct deposit to the following account:

For GEL transfer:
Name of the recipient: Treasury Account
Treasury account No. 200 122 900
Recipient Bank: State Treasury
Bank Code: TRESGE22
Old Code of the Bank (220 101 222)
Budget Income Treasury Code: 302 007 800
International Currency: No 001 189 362
For USD transfer

Intermediary:
FEDERAL RESERVE BANK OF NEW YORK, USA
SWIFT CODE: FRNYUS33
Receiving agent:
ACC.NO: 0D
BANK FOR INTERNATIONAL SETTLEMENTS (BIS), BASLE (USD)
SWIFT CODE: BISBCHBB
Beneficiary's bank: NATIONAL BANK OF GEORGIA, TBILISI
SWIFT CODE: BNLNGE22
Beneficiary: Roads Department of the Ministry of Regional Development of Georgia
IBAN: GE65NB033100001150207
Payment Designation: Tender fee for the Roads Department for the Construction of Samtredia-Grigoleti-Cholokhi.

8. If requested, the documents will be sent by courier service at the applicant's expense. Applications for prequalification should be submitted in sealed envelopes, delivered to the address below by close of business on 5 April 2013, and be clearly marked “Application to Prequalify for the construction of Samtredia-Grigoleti for four lots.

9. Office: The Roads Department of the Ministry of Regional Development and Infrastructure of Georgia
Georgia
Person in charge: Mr. Nikos Papunidi
Address: 12, Al. Kazbegi Ave. 0160 Tbilisi, Georgia
Tel: (+995 32) 37 05 08 ext.311
Email: info@georoad.ge,

წარდგენა

ჩვენს გაბაშვილის დაბრუნება

ციცინო ჯერვალიძის წიგნი „პარიზიდან ვაშინგტონამდე საპარტიოპოლიტიკო ფიქრით“ საპარტიოპოლიტიკო არსებული ახალგაზრდობის სულიერი და ინტელექტუალური განვითარების ცენტრში წარდგენა საზოგადოებას.

წიგნი „პარიზიდან ვაშინგტონამდე საპარტიოპოლიტიკო ფიქრით“ ეპისტოლარული ჟანრისაა, რომელიც ფრანგული და ამერიკული ემიგრაციის უსუცესი წარმომადგენლის, ვაშინგტონაში მცხოვრები პეტრე სვედელიძის პირადი არქივის გამოქვეყნება გრძელდება.

ეს ციცილო ჯერვალიძის (ის ამჟამად ნიუ-იორკში ცხოვრობს) მეორე წიგნია.

„პირველი წიგნი მოიცავდა საფრანგეთში ქართული ემიგრაციის თავგადასვას, ჩინებული ქართველი მამულიშვილის ლეონი ზუბრაბიშვილის 50 პირად წერილებს, რომლებსაც ამდღისთვის სხვადასხვა საინტერესო მასალა ფოტოებითურთ.

ამჟერად ავტორი მკვლევარ-ისტორიკოსებს, ლიტერატორებსა და მკითხველთა ფართო წრეს სთავაზობს ცნობილი ქართველი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის, ილია ჭავჭავაძის თანამოაზრისა და ერთგული თანამებრძოლის, ეკატერინე გაბაშვილის ვაჟის, საფრანგეთის ქართული ემიგრაციის ერთ-ერთი საინტერესო წარმომადგენლის რევაზ გაბაშვილის პირად წერილებს, რომელთა ადრესატები კვლავ პეტრე სვედელიძეა...“ — წერს წიგნის რედაქტორი, ქალბატონი სიმონი ჯიშნაძე. წიგნი წინააღმდეგობა უწევს, რომ 43 წლის წინათ გარდაცვლილი და პარიზის გარეუბანში, ბანიოს სასაფლაოს მიბარებული ქართველი პატრიოტი რევაზ გაბაშვილი, ალბათ, ვერასოდეს წარმოიდგენდა, რომ 36 წლით უმცროსი მეგობრისადმი მიწერილი მისი პირადი წერილები ოდესმე მზის სინათლეს იხილავდა და სწორედ მათი საშუალებით დაუბრუნდებოდა სამშობლოსა და ქართველ მკითხველთა გულს.

ავტორი მუშაობას განაგრძობს და გამოსაცემად ამზადებს ვიქტორ ნოზაძის, ლეო ფლერის, რუთ ნოიკოვის, ილია კუჭუხიძის, ალექსანდრე მანველიშვილისა და სხვათა წერილებით გაერთიანებულ წიგნს სათაურით „ევროპიდან ამერიკამდე საქართველოზე ფიქრით“.

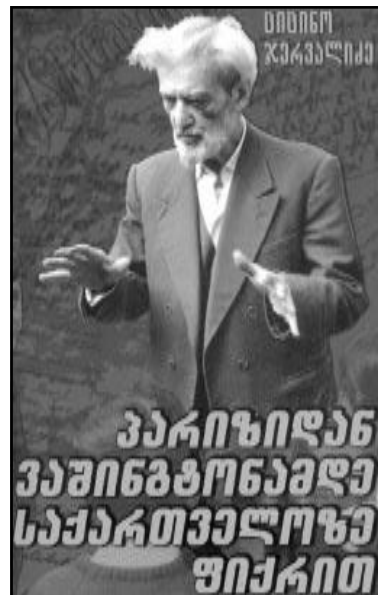
წარდგენას ქალბატონი სოფიკო ჯერვალიძე და ჟურნალისტი ივანე ჯაფარიძე უძღვევენ.

— 2012 წლის 6 ნოემბერს ქართული ემიგრაციის უბრწყინველეს წარმომადგენელს რევაზ გაბაშვილს დაბადებიდან 130 წელი შეუსრულდა. სწორედ ამ თარიღს მიეძღვნა წიგნის წარ-

დგენა, რომლის ავტორია ჟურნალისტი, ისტორიკოსი, ტელეკინორეჟისორი, ამჟამად ამერიკის შეერთებულ შტატებში მცხოვრები ციცილო ჯერვალიძე — ალნიშნა ივანე ჯაფარიძე.

ქალბატონმა მანანა გაბაშვილმა დასძინა, რომ დღეს სამებაში რევაზ გაბაშვილის სიმბოლური შეხვედრაა თაობებთან, მისი გზავნილი ეს არის ანდერძი: ყველა ქართველმა იშრომოს და ილევანოს სამშობლოსათვის.

ჟურნალ „ჩვენი მწერლობის“ რედაქტორმა როსტომ ჩხეიძემ

ალნიშნა, რომ სახელმწიფოებრივად მოაზროვნე კაცმა რევაზ გაბაშვილმა ძალიან დიდი ღვაწლი დასდო საქართველოს განთავისუფლებას. დასძინა, რომ მისი საფლავი იქ, პარიზში უნდა შევიწყოთ და არ უნდა ვიზრუნოთ მის გადმოსვენებაზე, რადგან ჩვენი საზოგადოებრივი და პოლიტიკური კულტურის ერთ-ერთი კერაა. საბავშვო მწერალმა, ქალბატონმა დოდო ხიმშიაშვილმა „პარიზიდან ვაშინგტონამდე საქართველოზე ფიქრით“ წიგნთა წიგნი უწოდა, სადაც საქართველოს ტკივილები ისევ სისხლმდენია. მან საგანგებოდ გამოყო დების — ციცილო და სოფიკო ჯერვალიძეების ღვაწლი ამ დიდ საქმეში. „რატომ არ შეგვიძლია ასე სწრაფად მოვეუაროთ საქართველოს, ისე მოვეუაროთ, როგორც დებმა პეტრე სვედელიძის, ლევან ზურაბიშვილისა და რევაზ გაბაშვილის ისტორიას, ცხოვრებას მოუარეს?“ — დასძინა მან.

ბატონმა გოგი დოლიძემ ალნიშნა, რომ არსებითად რევაზ გაბაშვილი დაუბრუნდა საქართველოს: „ეს არ არის წიგნი, რომ წაიკითხო და გვერდზე გადადო, სულ უნდა გედოს მაგიდაზე და კითხულობდე. მისარია, რომ რევაზ გაბაშვილის დაბრუნების დღეს ჩოხოსან რაინდთა დასის

წარმომადგენლები აქ ვართ“.

სიტყვით გამოვიდნენ: ნათელა არველაძე, ია მუსხრანელი, პაატა ნაცვლიშვილი, ოთარ ჯანელიძე, რუსუდან კობახიძე, თინათინ მღვდლიაშვილი...

— აქ მყოფთაგან ბევრს ესმოდა 2010 წლის 18 ოქტომბერი, როდესაც სამებაში გაიმართა ამერიკაში დაბადებული და საქართველოში გამოცემული პირველი წიგნის წარდგენა, რომელსაც საინტერესო სათაური ჰქონდა: „პარიზიდან ვაშინგტონამდე საქართველოზე ფიქრით“, და რომელიც ლევან ზურაბიშვილს ეძღვნებოდა, — ალნიშნა ჟურნალისტი და სპელოლოგმა ჯუმბერ ჯიშნარიანმა, — ბედნიერად მიმაჩნია თავი, რომ ამ წიგნში დასტაბუღებული წერილები მოვისმინე სატელეფონო საუბრებით და წავიკითხე ლონდონში გამოშვებულ ჟურნალ „თანამემამულეში“. ციცილო თითქმის ყოველ ნომერში ახალ-ახალ წერილებს აქვეყნებდა. ამ წიგნის წარდგენის დღეს პარიზიდან საგანგებოდ ჩამობრძანდა მეუღლე ლევან ზურაბიშვილისა, ქალბატონი ზენაბა კედიკა, რომელიც კმაყოფილი დარჩა, რადგან საზოგადოება აღფრთოვანებული შეხვდა ამ დიდებული წიგნი დაბადებას.

ციცილო ჯერვალიძის სურვილით, წიგნი საჩუქრად გადაეცა ქართველ ხალხს — ბიბლიოთეკებს, მუზეუმებსა და მკითხველ საზოგადოებას.

იმ დღეს გახშირდა, რომ მეორე წიგნი რევაზ გაბაშვილს მიეძღვნებოდა.

ადვილი როდია ემიგრაციაში ცხოვრება და კავშირი ორ ქალაქს შორის — ორ კვირაში ერთხელ, დახვეწების დღეს ვაშინგტონიდან ნიუ-იორკამდე მიიქქარს ციცილო, რათა ბატონ პეტრესთან ერთად იმუშაოს არქივზე და საკუთარ მამასავით მოუაროს უსუცესი ემიგრანტს. ციცილოსთვის დახვეწების დღე არ არსებობს, ან გზაშია, ან ბატონ პეტრესთან ერთად ანესრიგებს იმ დიდებულ არქივს. ბატონი პეტრე საოცარი პიროვნებაა. ჩვენმა დიდებულმა ქალბატონმა ია ბაგრატიონი-მუსხრანელმა იგი რაინდად შერაცხა. თუკი ვინმესთვის უბრალოა ეს სახელი — რაინდი, ეს სწორედ ბატონ პეტრეს ეკუთვნის, — დაასრულა ჯუმბერ ჯიშნარიანმა.

იმ საღამოს მრავალი სამადლოხელი სიტყვა სწორედ პეტრე სვედელიძის მისამართით გაისმა, ვინც უნიკალური მეგვიდრობის დატოვების გარდა, ღირსეულად აგრძელებს ქართველ ემიგრანტთა დანაშაულს გზას და უსამშობლოდ ერთი დღეც კი არ უტყვორია.

სალამო გააღამაზა ვაჟთა ანსამბლ „ერქანის“ (ხელმძღვანელი კახა შაკიშვილი) სიმღერებმა და თბილისის სკოლა „მნიგნობართუხუცესის“ მოსწავლეთა შემოქმედებამ.

ასე დაუბრუნდა სამშობლოს ადამიანი, ვინც უცხო ქვეყანაში ქართველი ერის ღირსეული წარმომადგენელი იყო მთელი მსოფლიოსთვის. იგი ამბობდა, როცა კაცი კვდება სამშობლოსათვის, მაშინ სამშობლო არ კვდება... რევაზ გაბაშვილისა და მისი მსგავსი მამულიშვილების მსხვერპლ შეწირვაზე დგას ჩვენი ანმყოფა და მყოფადიც...

თამარ შაიშველაშვილი

ბარლინის კინოფესტივალი

დიქტატურის „ნათელი“ გაკვეთილები

ბარლინის 63-ე საერთაშორისო კინოფესტივალი უწინარესად იმით გამოირჩეოდა, რომ კიდევ ერთხელ ფესტივალის საკონკურსო პროგრამამ დიდი ადგილი დაუთმო ფილმებს აღმოსავლეთ ევროპიდან. კერძოდ, პოლონეთიდან, ბოსნიიდან, რუმინეთიდან. აღსანიშნავია ასევე საკონკურსო პროგრამით ნაჩვენები რუსული და ყაზახური ფილმები.

ეს ფაქტი კი იმაზე მეტყველებს, რომ ფესტივალის დირექციამ გარკვეული პროექცია, ფოკუსირება მოახდინა აღმოსავლეთ ევროპულ პრობლემებთან. ან შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ფრანგულ-ინგლისურ-ამერიკული ფილმების „მეორადობამ“, ანუ არც თუ ისეთი ხარისხიანი ფილმების

კონცენტრაციამ საკონკურსო პროგრამაში ერთგვარი იმედგაცრუება გამოიწვია.

დასამალი არ არის, რომ კანისა და ვენეციის კინოფესტივალები, ამერიკულ-ევროპულ ფილმებს, ან თუნდაც აღმოსავლურ კინემატოგრაფს, გაცილებით უფრო უკეთ წარმოაჩენენ.

მნიშვნელოვანია გერმანულენოვანი პროგრამაც, რომელიც წლეულს შედარებით მოკრძალებულად არის წარმოდგენილი:

ცნობილი ავსტრიელი რეჟისორის ულრიჰ ზაიდლის ტრილოგიის მესამე ნაწილი „სამოთხე: იმედი“ და გერმანელი რეჟისორის ტომას არსლანის „ოქრო“ გერმანული კინოს ვარსკვლავის ნინა ჰოსის მონაწილეობით.

თუ ზაიდლის ფესტივალში მონაწილეობა გარკვეულწილად კანონზომიერია, რადგან მისი რეჟისორული ოსტატობა ეჭვს არ იწვევს, არსლანის ფილმის ჩართვა კონკურსში ერთგვარი მოულოდნელობაა.

ულრიჰ ზაიდლის ფილმში „სამოთხე: იმედი“ აღმოვაჩენთ იმ თემების გაგრძელებას, რომლის შესახებაც ლაპარაკია მისი ტრილოგიის პირველ და მეორე ნაწილში — „სამოთხე: სიყვარული“ და „სამოთხე: რწმენა“.

ამჯერად, ყურადღების ცენტრში არიან მოზარდები, თავიანთი გარდამავალი ასაკისათვის დამახასიათებელი სულიერი და სხეულებრივი პრობლემებით.

ზაიდლი, ერთ-ერთ ინტერვიუში, ჟურნალისტის შეკითხვაზე, თუ რატომ არ მოსწონს ლამაზი ქალები, პასუხობს: „რასაკვირველია, ლამაზი ქალი მომწონს. ჩემი ფილმები ლამაზი სხეულისათვის სწრაფვია, მონატრება ლამაზი, პარმონიული სხეულისა“.

ზაიდლის ფილმში „სამოთხე: იმედი“ პრობლემატიკა მოიცავს სხეულისა და სულის კონფლიქტს. დღევანდელ სამყაროში სიყვარული ხშირ შემთხვევაში განწირულია მარცხისათვის, თუ სხეული ლამაზი არ არის. დღეს, ფიტნესცენტრების, სხეულის კორექციის ტოტალურ სამყაროში, მასკულურად და სექსინდულურად, პირველ რიგში, ყურადღებას ამახვილებს არა სიყვარულზე, როგორც იდუაზე, არამედ სიყვარულზე, როგორც სხეულებრივ ინსტინქტზე. ფაქტობრივად, სიყვარული ზაიდლის ფილმში ეს არის პარმონიული, სექსუალური სხეულის წინააღმდეგ მიმართული აქცია, ერთგვარი დაცინვა... მას, ვისაც ლამაზი სხეული არა აქვს, არც ლამაზი სული აქვს, რაც ანტიკური

ცნობილი თეზის დამახინჯებული ინტერპრეტაციაა — რომ ლამაზი სხეულში, ლამაზი სულია. სწორედ ეს მოტივი, სხეულისა და სულის დაპირისპირება იქცევა ფილმის მთავარ თემად.

რაც შეეხება, ტომას არსლანის ფილმს, ის 1886 წელს კლონდაიკში (კანადა) ერთ-ერთ გერმანულენოვან ექსპედიციაზე მოგვითხრობს. შეიდი ადამიანისაგან შემდგარი ოქროს მაძიებელთა ჯგუფისაგან ბოლოს მხოლოდ ერთი ადამიანიღა დარჩება, დანარჩენს ბედისწერა ნელ-ნელა ფილტრავს. გერმანული კინოს ვარსკვლავის ნინა ჰოსის პერსონაჟი სულიერი ამტანობისა და სხეულის სიძლიერის გამო გადარჩება.

რასაკვირველია, კინომანებს

გაახსენდებთ ჯეკ ლონდონის მოთხრობებისა და რომანების ეკრანიზაციები, რომლებიც ასევე ოქროს მაძიებლებზე მოგვითხრობენ. არსლანის ფილმის თავისებურება ის არის, რომ ის კანადაში კონცენტრირებულ გერმანულენოვან პერსონაჟებზეა აქცენტირებული.

კიდევ ერთ ფილმზე შევაჩერებ მკითხველის ყურადღებას. ცნობილი შვედი რეჟისორის ბილე აუგუსტის „ლამის მატარებელი ლისაბონისკენ“ სახელგანთქმული მსახიობების — ჯემეიმი აირონსის, შარლოტ ჰეპმანდის, მელანი ლაურენტის, ჯეკ ჰიუსტონის, მარტინა გედეკის მონაწილეობით. ფილმი პასკალ მერსიეს იმავნე სახელწოდების რომანის ეკრანიზაცია გახლავთ. მასში ასახულია 70-იანი წლების პორტუგალიელი დიქტატორის სალვადორის მმართველობის შემზარავი პერიოდი.

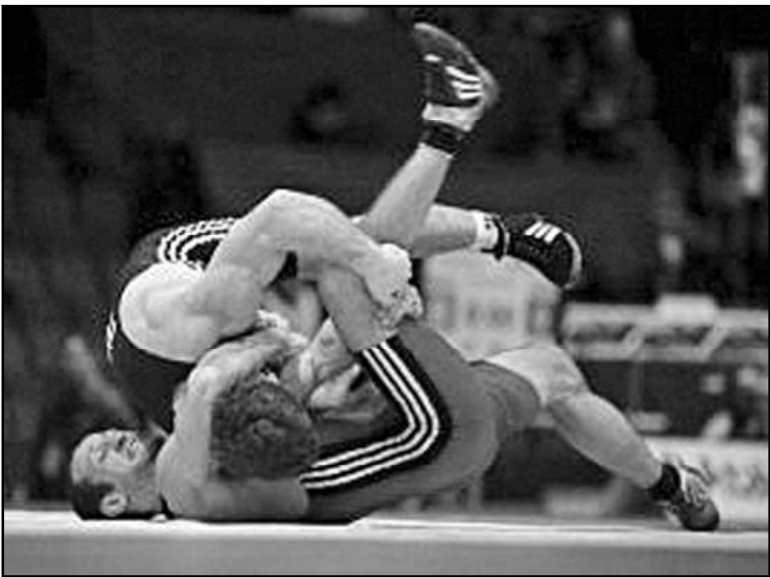
დღევანდელი გადასახედიდან ფილმი უფრო დიქტატურის საზარელი შედეგების შესხენებაა. ფილმში მოქმედება ერთდროულად ორ დროში მიმდინარეობს — 21-ე საუკუნეში და გასული საუკუნის 70-იან წლებში.

დიქტატურის თემა არც ახალია და არც ორიგინალური. თავის დროზე უამრავი ფილმია გადაღებული ჩილეს, გერმანიის, ესპანეთის, იტალიის დიქტატორულ რეჟიმებზე. არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ევროპისათვის უკვე ფანტომურ ტკივილად ქცეული დიქტატურის თემა ჩვენი ქვეყნისათვის, მისი უახლესი წარსულის გათვალისწინებით, შეიძლება ითქვას, ზედმეტად მტკივნეულია. სხვათა შორის, ამ ტკივილის ერთგვარი შესხენება იყო ქართველი რეჟისორის ნანა ექვთიმიშვილისა და გერმანელი სიმონ გროსის ბრწყინვალე ფილმი „გრძელი, ნათელი დღეები“, რომელიც 90-იანი წლების დასაწყისის საქართველოს ისტორიას ასახავს. თუმცა, ეს სხვა ისტორიაა, სხვა თემის გაგრძელება...

ლია ვიტაძი
ბარლინი.

© ჭილაოვა

ხალიჩაზე - ჭაბუკები

საპარტოვო და აზერბაიჯანის 124 წარმომადგენელი მონაწილეობდა სახელგანთქანი მწვრთნელის ვლადიმერ მასლარაძის ხსოვნის ტურნირში, რომელიც გლდანის სასპორტო სკოლაში გაიმართა. ხალიჩაზე 1996-1997 წლებში დაბადებული ბერძნულ-რომაული სტილით მოჭიდავეები ეცილებოდნენ ერთმანეთს პირველობას. ორდღიანი დაძაბული პაექრობების შემდეგ კვარცხლბეკზე ავიდნენ:

42 კგ. 1. ლერი აბულაძე, 2. თორნიკე მელაძე (ორივე - ხულო), 3. ზიად ზეინალოვი (აზერბაიჯანი), თემურ გოგია (სენაკი). 46 კგ. 1. თემურ შავაძე (ხულო), 2. ფარიდ მეჰდიევი (აზერბაიჯანი), 3. საბა ბაბილუა, რომიკო გადილია (ორივე - სენაკი). 50 კგ. 1. დავით ჩხარტიშვილი (ოზურგეთი), 2. ზურაბ სიმონია (სენაკი), 3. რომან ხურცილავა (აბაშა), მემატ ჰაჯიევი (აზერბაიჯანი).

54 კგ. 1. იური ლომაძე (ოზურგეთი), 2. გიორგი კურტანიძე (გარდაბანი), 3. ლევან რამაზაშვილი (თბილისი), ირაკლი შავაძე (ბათუმი). 58 კგ. 1. ლევან ქავჭარაძე (ოზურგეთი), 2. ვლადიმერ შავაძე (ბათუმი), 3. ნიკოლოზ ჭიკაიძე (გარდაბანი), გიორგი ბაკურაძე (ოზურგეთი). 63 კგ. 1. სულიკო ვახტანგაძე (სამტრედია), 2. გიგა ჩხაიძე (ბათუმი), 3. გულივერ კვერდელიძე, ბორის ტულუში (ორივე - ოზურგეთი). 69 კგ. 1. გიორგი მელია (სამტრედია), 2. რამაზ კვეტენაძე (ქუთაისი), 3. სეიმურ აბდვილავი (აზერბაიჯანი), გიორგი ბოლლაშვილი (რუსთავი). 85 კგ. 1. გიგა ქოქოლაძე (აჭარა), 2. ვასილ თავბერიძე (ოზურგეთი), 3. შოთა ცალუღელაშვილი (გარდაბანი), ზვიად ფუტყარაძე (ბათუმი). 100 კგ. 1. ზვიად პატარიძე (ქუთაისი), 2. თენგიზ ძეზნიაური, 3. დავით სრდავეი (ორივე - თბილისი), გურამ ტორაძე (ქუთაისი).
მემორიალს ესწრებოდნენ და დაჯილდოების ცერემონიაში მონაწილეობდნენ ჭიდაობის ფედერაციის პრეზიდენტი ლუკა კურტანიძე, გლდანის მუშავეების მაჟორიტარი დეპუტატი სოსო ჯაჭვლიანი, ოლიმპიური ჩემპიონი ვახტანგ ბლაგიძე და მსოფლიოს ჩემპიონი დავით ბედინაძე.

გივი აბუა

© კალათხურთი

კიბი ბერიშვილები ფიბა-ს არბიტრები გახდნენ

თურქეთის ქალაქ საქარიაში ფიბა-ს მსაჯთა სალიცენზიო გამოცდები გაიმართა კალათხურთში საერთაშორისო არბიტრის წოდების მიანიჭებლად.

აღნიშნულ გამოცდებში მონაწილეობა მიიღეს ქართველმა არბიტრებმა ირაკლი და დავით ბერიშვილებმა. საქართველოს კალათხურთის ფედერაციაში მოსული წერილის თანახმად, ძმებმა ბერიშვილებმა წარმატებით ჩააბარეს გამოცდები და მათ ფიბა-სგან საერთაშორისო არბიტრის წოდება მიენიჭათ. ამრიგად, საქართველოს უკვე 5 ფიბა-ს მსაჯი ჰყავს. პირველმა ეს წოდება ზაზა მაჩალაძემ მიიღო, რის შემდეგაც ფიბა-ს მსაჯები დავით ბერიშვილი და მკაკა კუპატაძე გახდნენ.

ვულოცავთ ირაკლი და დავით ბერიშვილებს ფიბა-ს არბიტრობას და წარმატებებს ვუსურვებთ მათ როგორც საერთაშორისო, ისე საქართველოს მასშტაბით ჩატარებულ ტურნირებში. ცნობისთვის: „ტყულები“ ეროვნულ ჩემპიონატებში სხვადასხვა კლუბების ლიდერებს იცავდნენ, სადაც ჯიგრიანი თამაშითა და ზუსტი სამქულიანი ტვორცნებით გამოირჩეოდნენ.

ვიტალი ჯაფარიძე

© გელაოსნოვა

ისინი თბილისის ფესტივალისთვის ემზადებიან

დოქტორის მანუჩი სხვადასხვა რეგიონის 150-მდე წარმომადგენელმა მოიყარა თავი - 1999-2000 წლებში დაბადებული გოგო-ბიჭები საქართველოს პირველობაზე საპრიზო ადგილებს ეცილებოდნენ ერთმანეთს. კვლავ იფორადა ზუგდიდელმა მარიამ ჩაკაბერია, რომელმაც 150 მეტრსა და 60 მეტრზე თარჯებით რბენაში აჯობა ყველას. მაღალი შედეგებით გამოირჩნენ თბილისელები - თეო მაჭარაშვილი (60 მ), ნინო წიქვაძე (ბადრო) და გიორგი ლომიძე (ურო), არადა, ეს უკანასკნელი

ლებს. საწვრთნელ შეკრებებთან ერთად ისინი საერთაშორისო ტურნირებშიც იასპარეზებენ. ახლა კი 12-13-წლიანებში საქართველოს პირველობის გამარჯვებულთა ვინაობას გაგაცნობთ: 60 მ. თეო მაჭარაშვილი (7,7), რომიკო ბადრიძე (ორივე - თბილისი, 7,6), 60 მ. თარჯბენი. მარიამ ჩაკაბერია (9,2), დათო ლუკავა (ორივე - ზუგდიდი, 9,1), 150 მ. მარიამ ჩაკაბერია (20,0), რომიკო ბადრიძე (18,8), 300 მ. 1. მკაკა სანიკიძე (ვანი, 47,1), დავით ლუკავა (ზუგდიდი, 41,6), 600 მ.

თურმანიძე (თბილისი, 7,55), გიორგი კეთილაძე (ხონი, 11,68), ბადრო. 1. ნინო წიქვაძე (თბილისი, 38,71), გიორგი დავითაშვილი (სიღნაღი, 32,70), ურო. 1. გიორგი ლომიძე (თბილისი, 31,76).

შედეგად გიორგი 1-3 მარტს ევროპის მძლეოსანთა ზამთრის ჩემპიონატს უმასპინძლებს. შეჯიბრებაში საასპარეზოდ ამერიკიდან ჩამოვა ორი ოლიმპიური თამაშების მონაწილე მარიამ ქეცხიშვილი, რომელმაც ვარჯიში ახლახან განაახლა. კონტინენტის სიმალეზე მსტომელებს გაეჯიბრება ზურაბ გოგოჭური. ამჟამად იგი ბელარუსში ემზადება იქაური მწვრთნელების ხელმძღვანელობით და უკვე სამ შეჯიბრებაში მოსინჯა ძალები, სადაც ერთხელ 215 და ორჯერ 216 სანტიმეტრზე გადებული თამბასა გადაეწო. სამსტომში ლაშა დუღელაური დაცეს საქართველოს სპორტულ ღირსებას. ორი კვირა იგი ბაქოში იმყოფება საწვრთნელ შეკრებაზე და შედეგად გამგზავრებამდე აზერბაიჯანის ლია პირველობაზე გამოვა.

9-10 მარტს ჩერნოგორიაში ევროპის ზამთრის ჩემპიონატი გაიმართება ტყორცნებში. იქ ბადროს მტყორცნელი სალომე რიგიშვილი გაემგზავრება.

ლემსო ცინცაძე

ორი თვეა, რაც მძლეოსნობაში ვარჯიშობს. საქართველოს პირველობის შედეგებით შეირჩევა 1999-2000 წლებში დაბადებული 36 მძლეოსანი, რომლებიც მიზანმიმართულად მოემზადებიან 2015 წლის ევროპის ახალგაზრდობის ოლიმპიური ფესტივალისთვის, რომელსაც თბილისი უმასპინძ-

1. მკაკა სანიკიძე (1.46,6), 1000 მ. 1. როინ გასანოვი (3.03,8), სიმალეზე სტომა. 1. მარი მნითური (147), ბესო სოხაძე (155), ჭოკი. 1. დიანა ზოლოტუხინა (210). მიხეილ ცანავა (240), სიგრძეზე სტომა. 1. ვიკა შიშლოვა (ყვლა-თბილისი, 445), ირაკლი ბერუაშვილი (გორი, 489), ბირთვი. 1. სალომე

© ხელხურთი

ბათუმეა და ლაგოდეხა უბანს

საპარტოვო სელხურთის ფედერაციის ინიციატივით მეოთხე წელიწადია, ნორჩ სელხურთელთა პირველობები იმართება, რომლებშიც ბიჭებთან ერთად გოგონებიც აქტიურად მონაწილეობენ. ვაჟებში 1998-2000 წლებში დაბადებულ სელხურთელთა 19 გუნდი იბრძოდა შესარჩევ ტურნირში. ფინალურ ეტაპზე თამაშის უფლება 12-მა მოიპოვა. ამჯერად კი გლდანში ჯემალ ცერცვაძის სახელობის სელხურთის ცენტრის დარბაზში გოგონები დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს. დასკვნით ეტაპზე გასასვლელი 8 საგზურისთვის 10 გუნდი იბრძოდა. მე-2 რაუნდში ისინი ორ

ქვეჯგუფად განთესეს. შეჯიბრებაზე, სამწუხაროდ, ბათუმელი და ლაგოდეხელი გოგონები არ გამოცხადდნენ, რის გამოც ყველა მატჩში ტექნიკური წაგება 0:10 ჩაეთვალათ. სადღესოდ გუნდების სატურნირო მდგომარეობა ასეთია: A ჯგუფი. „მარტე“ - 8 ქულა (54:20), სტუ - 6 (56:23), „საბურთალო“ - 4 (25:42), „ბათუმი“ - 0 (0:30), „ლაგოდეხი“ - 0 (0:30). B ჯგუფი. ფოთი - 8 (82:30), ყვარელი - 6 (68:29), „მორკინალი“ - 4 (39:47), „კორიდა“ - 2 (41:49), „ოლიმპი“ - 0 (11:86).

ლაშა დიდა

© თაოვა

„მორკინალი“ საუკეთესოა

სპორტულ კლუბ „მორკინალი-2011“-ის ხელმძღვანელობამ, საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპულ მებრძოლთა ოჯახების შემწეობის ფონდ „მეოხი-2004“-თან (დირექტორი - დავით გორიტაშვილი) ერთად საჯარო სკოლის ვაჟებს შორის საფუძველი ჩაუყარა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპულ მებრძოლთა ხსოვნისადმი მიძღვნილ ტურნირს ფესხურთში.

შეჯიბრი ერთ კვირას გაგრძელდა. პირველი ადგილი 115-ე საჯარო სკოლის გუნდმა „მორკინალი“ (მწვრთნელები გია ბეგიაშვილი, ამირან სხილაძე) დაიკავა. მეორე პრიზორი 35-ე საფეხურთო სკოლის გუნდი (მწვრთნელები: ვოვა ანთიძე, ნუგზარ ჯღარკავა) გახდა, ხოლო მესამე ადგილზე 92-ე საჯარო სკოლის გუნდი „დიდი დილომი“ (მწვრთნელი კობა გაბინაშვილი) გავიდა.

აკადემია

გამომწვევად, თუმცა, ერთგვარი დაგვიანებით, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის „მაცნეს“ 2012 წლის მეორე ნომერი (ისტორიის, არქეოლოგიის, ეთნოლოგიისა და ხელოვნების ისტორიის სერია). ჟურნალის ეს ნომერიც, როგორც ყოველთვის, მრავალპლანური და მდიდრული შინაარსისაა. გარდა ოთხი პროფილური განყოფილებისა, აქ გვხვდება ნაკვეთებს „პუბლიკაცია“, „საქართველო-რუსეთის კულტურულ-სამეცნიერო ურთიერთობების ისტორიიდან“, „ქართული ეკლესიის ისტორიიდან“, „გეოპოლიტიკა“ და სხვა. ნომერი იხსნება „მაცნეს“ რედაქციის მილოცვით უნმინდესი-

ერისკაცზე ბატონი როინის ვრცელი წერილი ჩვენი გაზეთის ფურცლებზეც დაისტამბა). საქართველოს ისტორიის მნიშვნელოვან საკითხებს ეხება ისეთი საგულისყურო გამოკვლევები, როგორც „აღმოსავლელ ქართველ ტომთა გაერთიანებანი ქართლის სამეფოს წარმოქმნამდე“ (დავით მუსხელიშვილი), „კიდევ ერთხელ ათაბაგთა განკერძოების შესახებ“ (მარიამ ზალდასტანიშვილი), „რუსეთ-ოსმალეთის დაპირისპირება სამხრეთ კავკასიაში 1918-1921“ (ვახტანგ გურული). საყურადღებოა, აგრეთვე, ლ. ერმოლაევის რუსულენოვანი ნარკვევი „ქართული ფილოლოგია

შარშან პოლონეთის დედაქალაქში ქართულ ენაზე გამოუცია წმინდა მღვდელმონაშე გრიგოლ ფერაძის თხზულებათა კრებულის პირველი წიგნი – შესავალი წერილითა და დამატებითი შენიშვნებით. სახელოვანი „გაპოლონელებული“ ქართველი მკვლევარი სავსებით იმსახურებს მასზე ცალკე საუბარს, რასაც ვპირდებით კიდევ მკითხველს. ჟურნალში რუბრიკით „მეცნიერის ინტერვიუ“ რუსულ ენაზე გამოქვეყნებული დიდილოგი პროფესორ ვალენტინ ნიკიტინთან (რუსეთის მიერ საქართველოს ტერიტორიის ნაწილის ოკუპაციის თაობაზე) იმდენად საინტერესოდ გვეჩვენება, რომ მკითხველისთვის ასევე ცალკე შეთავაზება გადავწყვიტეთ. „მაცნეს“ ეს ნომერი მთავრდება ინფორმაციით 2012 წლის ნოემბერში ეროვნულ აკადემიაში შემდგარი სამეცნიერო კონფერენციებისა და ბოლო ხანებში (მეტწილად, შარშან) დასტამბული 12 დასახელების ახალი წიგნის შესახებ. დამეთანხმებით, არცთუ ურიგო ციფრია ეკონომიკურად ეგზომ შეჭირვებული ქვეყნის ინტელექტუალური ცხოვრებისათვის...

თავს ნებას ვაძლევ, რომ საგანგებოდ გამოვყო და კრიტიკული თვლით დავინახო ჟურნალში დაბეჭდილი სტატია „პოლიტიკურის საიდუმლო არქივიდან“, რომლის ავტორი ფარნაოზ ლომაშვილი გახლავთ და რომლის ბოლო დასკვნა ასე გაისმის: „ამ „ინიციატივით“ გენერატორი კი იყო ის შვიდცაციანი უზურპატორული ჯგუფი, რომელსაც სათავეში სტალინი ედგა“.

შრომის ერთ-ერთი საკვანძოდებულება კი ამგვარია: 1920-იანი წლების ბოლო განვსაზღვრით, როგორც სტალინის ერთპიროვნული დიქტატურის დამყარების თარიღი (ნებ-ის გაუქმება და უკანონო რეპრესიების გაძლიერება), ნაცვლად 1930-იანი წლების შუახანისა, როგორც ეს ფართოდ იყო მიღებული თანამედროვე ისტორიოგრაფიაში (კიროვის მკვლელობა, ანტილენინური გადახრების ლიკვიდაცია და ა. შ.), ანუ ავტორს დაუდგენია, რომ სტალინის ერთპიროვნული დიქტატურა უფრო „ასაკოვანია“, ვიდრე ეს აქამდე ეგონათ. ალბათ, ესეც ჩათვლება ნაკვლევად...

თამაზ ეპაფიძე

მრავალფენოვანი და მრავალფეროვანი

სა და უნეტარესის ილია II-სადმი, დაბადებიდან 80 წლისთავსა და კათოლიკოს-პატრიარქად აღსაყდრების 35 წლისთავთან დაკავშირებით. აქვე მოყვანილია მსოფლიო პატრიარქის ბართოლომეოს I-ის სიტყვა, წარმოთქმული ანდრია პირველწოდებულის უნივერსიტეტში. „მადლის გარდამოსვლა, წყალობა და ღმრთის კურთხევა საქართველოს ეკლესიის საჭეთმპყრობლად თქვენს ყოფნა, უნეტარესო და ძალზე საყვარელო ძმავ, პატრიარქო საქართველოისა ილია, – ასე მიმართა მისმა ყოვლადუნმინდესობამ ძვირფას იუბილარს. მასვე ეძღვნება ირმა რუსაძის თბილი წერილი „მწეფსი კეთილი“, ოპტიმისტურაკორდია – „გვერდო, რომ ეს ქვეყანა გამთლიანდება თქვენი ლოცვით, გვერდო, რომ ყველაფერი გარგად იქნება“...

წლეულს 150 წელი შესრულდა დიდი მამულიშვილის, მეცნიერისა და საზოგადო მოღვაწის, წმინდანად შერაცხილი ექვთიმე თაყაიშვილის დაბადებიდან, რომლის წაღაც გამოაცხადა იუნესკომ 2013! ამ თარიღს უკავშირდება როინ მეტრეველის პუბლიკაცია „ექვთიმე ღმრთისკაცი“ (მკითხველს შევასხენებთ, რომ სამაგალითო

სანქტ-პეტერბურგ-ლენინგრადის უნივერსიტეტის აღმოსავლეთ ფაკულტეტზე“. აქ ქართული ფილოლოგია ფაკულტეტის დარსების დღიდანვე ყოფილა წარმომქნილი. ნიკოლოზ I-ის 1854 წლის ბრძანებულებით უკვე 1855-ში გახსნილა ქართული სიტყვიერების კათედრა, რომელსაც სათავეში ჩადგომა დ. ჩუბინოვი (ჩუბინაშვილი, 1813-1871). რუსი მკვლევარი ქალი გვანდის საგულისხმო ცნობებს, დ. ჩუბინოვის გარდა, მ. ბროსეს, ა. ცაგარელის, ნ. მარისა და სხვათა მოღვაწეობის შესახებ.

სასურველი იყო ლ. ერმოლაევის სტატიას თანხლებოდა ქართული და ინგლისური რეზიუმეები, ისე როგორც ჟურნალში მოთავსებულ ყოველ პუბლიკაციას ერთვის ინგლისური და რუსული ანოტაციები.

კრიტიკისა და ბიბლიოგრაფიის ნაკვეთში შესულ წერილში „შემოზრუნება სულიერებისაკენ“ ავტორები ლია მელიქიშვილი და გურამ ლორთქიფანიძე მოგვითხრობენ ჩვენს თანამემამულეებზე, ევროპაში ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ქართველოლოგიური ცენტრის ფუძემდებელზე, გარშევის უნივერსიტეტის პროფესორ დავით ყოლბაიაზე, რომელსაც

წაკაღიკა

ირმა, ირმა, ირმულაო...

ზომი ჩირი თუ მართლა მარგებელია, მაშინ არჩენენ ნაცთა დამარცხების ერთ-ერთი „მარგებლობა“ იმათი რიგებიდან მომხილავ ქალბატონთა პოლიტიკური გამომწვევინება ოპოზიციურ ხანაში. ბოლო დროს ტელეეკრანზე ერთობ აქტიურობს ამ გარემოსათვის „თეზი წყალში“, უმცირესობელი ირმა ნადირაშვილი და არაა გამოირიცხული, ნაცბოხებმა აგერაგერ ნაციონალური მოძრაობის კიდევ ერთ დიდ აღმორჩენად მონათლონ, „პირსისხლიანი“ ჩიორას მიყოლებით...

ახლაბან ირმამ მორიგ ჯერზე „ნაუბრიფინგა“ და იმ პირთა ნუსხა გამოაშუქურა, ვინც ნათლიამობით დაასაქმა „გაბატონებულმა კლასმა“ (უფრო ზუსტად, ნახევრადგაბატონებულმა) ქართველმა. მე პირადად მჯერა, რომ ეს მართლაც ასეა, რომ მართლ საქართველოში კი არა, ყველგან და ყველა ხანაში ჭრის და მუშაობს პროტექციონიზმი, ნათესაურობა, ბიძაშვილ-მამიდაშვილობა. ეს მსოფლიო მიზიდულობის კანონიერია და უნივერსალურია; ასე რომ, ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ სულ ანგელოზები რომ მოფრენილიყვნენ ხელისუფლების სათავეში, პირველ ყოვლისა, თავისთვის გაშლიდნენ ფრთებს, „მეორე ყოვლისა“ – ნათესავებისთვის და ეგებ მრეველიყრათ ხალხსა და ქვეყანაზე. ოცნებისათვის ფრთების გაშლა უცხო არ არის, თუმცა, ანგელოზობამდე ხომ ბევრი უკლიათ...

აქ და ახლა სხვა რამის თქმა მინდა: ნატელეგარსკვლავ ირმასაც, ნიშანვეტცხვირან ჩიორასაც და სხვა

სულ“ ქართველებს – ესენი „ცხრანახევარი კვირა“, რაც ხელისუფლებაში არიან, თქვენ კი ცხრა წელი ბრძანდებოდით და რომელი დაპირება შეასრულეთ, ნეტავი! განსაკუთრებით ის წამომავონდა, რამდენიმე წლის სიგრძეზე პრეზიდენტი რომ ყოველ ახალ წელს სოხუმში შესვდნენ აღგვიტყვამდა...

ასეა, ჩემო ირმა, ირმა, ირმულაო და ჩემო ჩიტო, ჩიტო, ჩიორაო („თქვე ჩემას“ როგორ გაკადრებთ!..).

ბარდია ბადოიძე

სანთელი

ანზორ ბახარიას ბახსენება

დია წერილი სააქაოდან....

ჩვენი ანზორი

თითქმის შვიდი ათწლეული გავატარეთ ერთად, ბოლო ორმოცი დღე კი – უშენოდ. ბოლო წლებში ბევრი მეგობარი გამოგვეცალა: სულიკო, ბესო, ჯემალი, გივი, ბისტრო, მედულა, ბაჩანა, გენო, გერშონა, ნანულა, ლორთქია, ნუკრი. ახლა კი შენ...

არიან ადამიანები, რომლებიც მოველინებთან ამ ქვეყანას, მაგრამ მათზე არ ითქმის – იცხოვრესო. შენ კი იცხოვრე ლამაზი, კაცური ცხოვრებით და მოხდენილად, ატარებდი ქუდს, რომელსაც სინდის-ნა-

მუსი ჰქვია. ამიტომ უყვარდი და პატივს გცემდა ყველა, ვინც შენ გიცნობდა.

„არსებობს ტკივილი, რომელსაც დრო ვერ კურნავსო“ – ეს შენი სიტყვებია და სწორედ ასეთი ტკივილი ხარ შენც. ძალიან გვაკლიხარ. მადლობა. დიდი მადლობა, ჩვენო ანზორ, ერთგული მეგობრობისთვის.

გავიდა ორმოცი დღე და შენ უკვე იქ ხარ... ალბათ. ვევედრებით უფალს, ნათელში ამყოფოს და დაამკვიდროს სული შენი ღვთიურ სამყაროში.

სააქაოში შემორჩენილი შენი მეგობრები.

ლილი, რევაზ ტყეშელაშვილები ღრმა მწუხარებით იუნყეებიან, რომ გარდაიცვალა

ეთარ მაყაშვილი

და სამძიმარს უცხადებენ ოჯახის წევრებს.

ინფორმაცია

„ყაზბრანსგაზთბილისი“ გაფიცული

თანამშრომლების მოთხოვნებს

პირ დააქაყოფილავს

კომპანია „ყაზბრანსგაზთბილისი“ გაკოტრების რეჟიმშია და ხელფასების ზრდასთან დაკავშირებით გაფიცული თანამშრომლების მოთხოვნებს ვერ დააკმაყოფილებს, – განაცხადა კომპანიის საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის ხელმძღვანელმა ეკა სარიამ. ამასთან, მისი თქმით, გაფიცულ თანამშრომლებს კომპანიის კადრების დეპარტამენტის წარმომადგენლები კიდევ ერთხელ შეხვედებიან და განუმარტავენ, რომ ხელფასის მომატება ამ ეტაპზე გამორიცხულია.

სარიამი თქმით, თანამშრომლების შეშინება არ იგეგმება, თუმცა, თუ ვინმეს არსებულ ხელფასზე მუშაობა არ სურს, კომპანიას ერთი კვირით ადრე უნდა აცნობოს და დატოვოს სამსახური, რის შემდეგაც ახალ თანამშრომლებს კონკურსის წესით შეარჩევენ.

კომპანია ისედაც გაკოტრების რეჟიმშია და სხვადასხვა თეთრის ოპტიმიზაცია. ამასთან, მარტიდან მცირდება ტარიფი და არ არის საშუალება, რომ თანამშრომლებს ამ ეტაპზე ხელფასები გაეზარდოს.

ინტერნეტში

გ ა ნ ს ხ ა დ ე ბ ა

2013 წლის 11 აპრილს, დღის 16 საათზე, ზუგდიდის რ-ნის ს. რუხში (ვეკუას ქუჩის მიმდებარე) მდებარე შპს „სანის“ ასფალტის ქარხნის ადმინისტრაციულ შენობაში გაიმართება ასფალტის ქარხნის გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიშის საჯარო განხილვა.

დაგეგმილი საქმიანობის მიზანია რეგიონში საავტომობილო გზების რეაბილიტაცია და მშენებლობა.

საწარმოს საქმიანობის გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიში ხელმისაწვდომია შემდეგ მისამართებზე:

● ქ. თბილისი, გულუას ქ. №6. საქართველოს გარემოს დაცვის სამინისტრო (ლიცენზიებისა და ნებართვების დეპარტამენტი);

● ზუგდიდის რაიონი, ს.რუხი (ვეკუას ქუჩის მიმდებარე); საწარმოს ადმინისტრაციული შენობა.

● ქ. თბილისი, აბო თბილელის ქ. №12.

საზოგადოების წარმომადგენლებს გარემოზე ზემოქმედების შეფასების ანგარიშის შესახებ საკუთარი მოსაზრებების და კომენტარების გამოგზავნა შეუძლიათ მისამართზე: ზუგდიდის რაიონი, ს.რუხი, ვეკუას ქუჩის მიმდებარე.

საკონტაქტო პირები: ბორის ჯინჯოლაძე, ტელ. 597 97 99 65; გენადი უბირია, ტელ: 579 02 01 10;

მოსაზრებების და კომენტარების წარმოდგენის ვადაა 2013 წლის 10 აპრილის დღის 12 საათამდე.

შპს „სანის“ დირექტორი ს. გუბარამია

რეკლამა გ. ახვლედიანის ქ. №19.

„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 299-62-77; 599 32-85-76.

თქვენი პატარა

იდუმალი გზავნილები

ბავშვების აღზრდის პროცესში, მათთვის რჩევა-დარიგებების მიცემისას, ჩვენ მათ ფარულ გზავნილებს გადავცემთ. ამასთან, აუცილებლად გასათვალისწინებელია, რომ, ჩვენი კეთილი სურვილების მიუხედავად, ამ გზავნილებს პატარებში საკუთარ ძალებში დაურწმუნებლობის, დამნაშავეობის, შიშის გრძნობების დანერგვა შეუძლია.

„აბა, მიდი, დაუჩქარე!“ — ხშირად ვეუბნებით ხოლმე ბავშვებს, ისინი კი მას ასე „კითხულობენ“: „შენს სურვილს ჩემთვის მნიშვნელობა ნაკლებად აქვს, მთავარია ის, რაც მე მიწადა“.

ეს მოთხოვნა, ჩვეულებრივ, მაშინ გაისმის, როცა ბავშვი ბაღში ან სკოლაში მიდის. თანდათანობით ეს მოთხოვნა მოქმედების სტიმულირებიდან

აკვიატებულ იდება გადადის. გამუდმებული სიჩქარის მოთხოვნის „დამოკლეს მასვილის“ პირობებში ბავშვი დაძაბულია, რის გამო, განსაკუთრებით კი იმ შემთხვევაში, თუკი იგი ბუნებით ზანტია, ზარალდება მისი ყურადღება და საკუთარი თავის შეფასება.

ამიტომ ამ შემთხვევაში სპეციალისტები ბავშვებთან ურთიერთობისას ასეთი ტიპის ფრაზების გამოყენებას გვირჩევენ, „მე 15-უთი მაქვს. შენ რამდენი ხანი დაგჭირდება მოსამზადებლად?“ ამ შემთხვევაში ბავშვი თანდათან თავისი დროის გაკონტროლებას ეჩვევა,

რადგან პატარებისთვის, არსებითად, სუთ წუთსა და საათს შორის არავითარი განსხვავება არ არის, მათთვის ეს აბსტრაქტული ცნებებია.

„ნუ ხარ ძუნწი, დაუთმე!“ — ვამბობთ ჩვენ, ბავშვს კი ესმის: „სხვების სურვილები შენსაზე უფრო მნიშვნელოვანია და თუ მას ანგარიშს არ გაუწევ, მაშინ ცუდი ხარ!“. სხვების ინტერესების გათვალის-

წინებით ჩვენ პატარას ბავშვობიდან ვაჩვენებთ გარშემო მყოფებთან ურთიერთობათა დამყარებას. პრობლემები მაშინ იწყება, როცა ადამიანი საკუთარი სურვილისდა მიუხედავად იწყებს მოქმედებას, „არას“ თქმა უჭირს, მუდამ მეტს გაცემს, ვიდრე იღებს და ყველაფერს ამას „ცუდობის“ შიშით აკეთებს. ხოლო თუკი ის რაღაცას საკუთარი თავისთვის აკეთებს, ამ დროს ხშირად თავს რაღაცაში დამნაშავედ გრძნობს, რითაც ბევრი ბოროტად სარგებლობენ. ანდა თავადვე იწყებს ახლობლების დაშინებას: „აი, მე ყველაფერს გიკეთებ, შენ კი...“

საბოლოო ანგარიშით სასურველის მაგივრად საწინააღმდეგო ეფექტს ვიღებთ — ასეთი კაცი ნაკლებად უყვართ, მას იგნორირებენ, გულთან არ იკარებენ.

ფსიქოლოგები გვირჩევენ შემდეგნაირად, რომ ყოველ ადამიანს საკუთარი ინტერესებისა და სურვილების დაცვის, ასევე თხოვნაზე უარის თქმის უფლება აქვს. ამასთან, გასათვალისწინებელია ისიც, რომ საკუთარი თავის პატივისცემა, ღირსეული საქციელი გარშემო მყოფთა გაცნობით მეტ პატივისცემას გამოიწვევს, ვიდრე უაზრო თავგამოდება. ბავშვს კი სათანადო თვის გაცემა, კომპრომისის მოძებნა ახვედრება, რათა თავი განაწესებულად არასდროს იგრძნოს.

შენ ხომ უკეთესად გაკეთება შეგიძლია! აბა ნახე, ის ბავშვი როგორ აკეთებს!“ — ვამბობთ ჩვენ, ბავშვს კი ჰგონია, რომ სხვებზე უარესია. როცა მას ეს თქმა ხშირად ესმის, თანდათან თავდაც რწმენა უჩნდება, რომ კარგად ვერასდროს ვერაფერს გააკეთებს. რაღაცის გაფუჭების გამუდმებული შიშით მას ყველაფრის „სამერმისოდ“ გადადება, გაკეთებულის შუა გზაზე მიტოვებას, ანდა, სულაც, არაფრის კეთებას ვასწავლით. იგი ზოგჯერ შეუგნებლად მიიღებს ჩავარდნის კენ, რათა ყველას თვალნათლივ დაანახოს, რომ უკეთესად გაკეთება არ შეუძლია. ხოლო თუკი მისი მიღწევა თვალსაჩინოა, იგი მას სხვების დამსახურების ალიარებით აუფასურებს.

ლალი ხუნდაძე

ჩვენი პრესდაიჯესტი

გაქმინა და გზავნილები

რა საფრთხის უშიშის ლილოს ნაგავსაყრეში თვითმფრინავი

უფლებამოსიანებს თუ დაუფუჯრებთ, თბილისის აეროპორტით მოსარგებლე ადამიანების სიცოცხლე ბევრჯე ჰყიდა. ამჯერად საქმე თვითმფრინავის გაუმართაობასთან ნამდვილად არა გაქვს. პრობლემას ფრინველები წარმოადგენენ, რომლებიც აეროპორტთან ახლოს, ლილოს ნაგავსაყრელზე დაიდეს ბინა, გვარდნა გამრავლდნენ და ყოველწუთს ქმნიან იმის საფრთხეს, რომ თვითმფრინავების ძრავაში აღმოჩნდნენ. ასეთი შემთხვევები 2011 წელს უკვე დაფიქსირდა. საბედნიეროდ, სავალალო შედეგი ამას არ მოჰყოლია.

„ახალი თბილისი“

ახალმა ხელისუფლებამ ძარბა დაგზავნა

ამ რამდენიმე წლის წინათ სააკაშვილმა განაცხადა, ქართულ გზებზე არ ვკითხულობთ, და ბევრმა საჯარო უწყებამ გაზეთების გამოწერა აკრძალა. მაშინ სამინისტროები ასე გვპასუხობდნენ, გაზეთებში ბიუჯეტის ფულის ხარჯვას არ ვაპირებთ და თუ რომელიმე თანამშრომელს უნდა, თავისი ფულით შეიძინოს. როგორც ამჯერად გაფარკვით, საჯარო უწყებებში პრესის გამოწერაზე აკრძალვა მოიხსნა. ასე რომ, იკითხეთ ბატონებო, გაზეთები, სააკაშვილი რომ „ჭურში“ გამოყოფებდათ, ის დრო დამთავრდა.

„ალია“

გამცემული მაღალჩინოსნების ელსტრადირება შეუძლებელია

არჩივანის შემდეგ ქვეყნიდან წასული ყოფილი მაღალჩინოსნების დაკავებისა და გასამართლების შანსი, უფლებამოსილების თქმით, წულის ტოლია. შსს აცხადებს, რომ წითელი ცირკულარით ძებნა რამდენიმე მათგანზე, უკვე გამოცხადებულია, თუმცა მოხდება თუ არა მათი დაკავება და საქართველოში ექსტრადირება, ვერ აკონკრეტებენ. მათი ადგილსამყოფელის შესახებ შსს-ს ინფორმაცია არა აქვს.

„რეზონანსი“

ჩვენი კარგადი

ფლავრი სენას აწვეითა

საქართველოს სენას გაუარესების პროვოცირებას იწვევენ, ამბობენ შვედი მეცნიერები ერებრუს საუნივერსიტეტო საავადმყოფოს აუდიოლოგიური კლინიკიდან. „ჩვენ შეიძლება მივიღოთ ადამიანთა მთელი თაობა დაქვეითებული სმენადობით. ამ დროს მათი სმენის დაქვეითება მოხდება უფრო ადრე, ვიდრე ეს შეიძლება მომდარდეს ასაკის გამო“.

დადასტურებდა მეცნიერები ასახელებენ შედეგებს ექსპერიმენტისა, რომელშიც სკოლის მოსწავლეები ლეზულობდნენ მონაწილეობას. ყურებში ზარის ან ხმაურის შეგრძნებაზე, გარეშე გაღიზიანების არარსებობის დროს, 400 გამოკითხული ბავშვიდან ჩიოდა 3 პროცენტი, რომლებიც მუდმივად უსმენდნენ მუსიკას ფლავრის მეშვეობით. თითქოს-

და პატარა მარცხენა ბეჭედი, თუმცა, გამოკითხულთა ადრეული ასაკი გვაიძულებს დავფიქრდეთ ამაზე.

მთლიანად, რაც ძლიერია ხმა, რომელიც შინაგანი ყუ-

კიჟარა და ვაშლი

ოთხი ვაშლი დღეში გვეხმარება დაწვით ქოლესტერინის დონე 23 პროცენტამდე, გავზარდოთ ორგანიზმის წინააღმდეგობა და გავზრდოთ კიდეც. იმისთვის, რომ მივაღწიოთ „გამაახალგაზრდავებელ“ ეფექტს, რის შესახებაც საუბრობენ მეცნიერები ამერიკის შეერთებული შტატებიდან, უნდა დავიცვათ ვაშლის დიეტა თუნდაც ნახევარი წლის განმავლობაში. ამ შედეგებს მეცნიერები ხსნიან ვაშლში შემცველი ანტიოქსიდანტების მოქმედებით. პეტკინი, რომელიც ვაშლის ასევე ძირითადი კომპონენტია, თავიდან გვაცილებს გულ-სისხლძარღვთა დაავადებებს. მაგრამ არავითარ შემთხვევაში არ უნდა გავთალოთ ვაშლი, გვაფრთხილებენ მეცნიერები. ნივთიერება, რომელიც მეცნიერებმა ვაშლის კანში აღმოაჩინეს (ურსოლის მჟავა), საშუალებას იძლევა გავზარდოთ კუნთოვანი მასა და თავიდან ავიცილოთ კუნთების ატროფია. როგორც მეცნიერებმა გამოარკვეეს, ურსოლის მჟავა გავლენას ახდენს ორ ჰორმონზე, რომლებიც კუნთებს ძალის გაზრდაში ეხმარებიან, აგრეთვე აძლიერებენ იმ გენების აქტივობას, რომლებიც წინააღმდეგობას უწევენ კუნთების ატროფიას.

მელს იცვამდა, რათა ხალხს ჰგონებოდა, რომ მან წონაში დაიკლო.

ძაღვის ოცნება: ცხოველებში ერთხელ მაინც გამოვიდეს სახე ჩანთით არა სასურსათო, არამედ საიუვილერო მაღაზიიდან.

ძაღვმა კაცს სთხოვა, მომეხვეო, რათა გაეზბო. მაგრამ კაცი ეშმაკი იყო. იგი მოეხვია ქალს, რათა თავად გამოთარიყო.

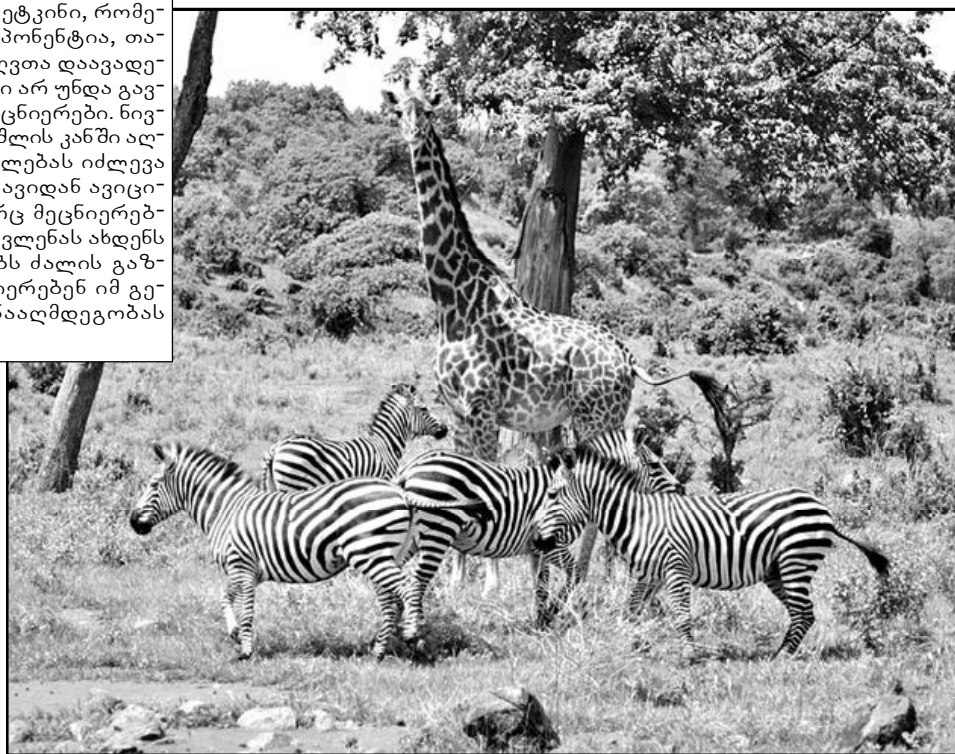

ანაკლოთა

— მამი, მამი, მართალია, რომ შოუბიზნესი არის ის, როცა ბუღბუღი მღერის ღორებისთვის?

— არა, შვილო, შოუბიზნესია ის, როცა ღორი მღერის ჯორებისთვის.

ერთობ მსუქანი, მაგრამ ეშმაკი გოგო ორი ზომით დიდ ტანსაც-

<p>ავტორთა საპუბლიკაციო</p> <p>რედაქციის მიერ შეუკვეთი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. ავტორთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს ატვირთავს ავტორები.</p>	<p>საქართველოს რესპუბლიკა</p> <p>გ. ახვლედიანის (მრფივი) პერმისიონის) დ. 19</p> <p>056434 66434</p>	<p>გამომცემელი:</p> <p>შპს „თბილისი“ „გაზეთი საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“</p> <p>ტ: 599 79-76-79</p> <p>შპს „ახალი საუკუნე“ იბეჭდება „კოლორში“ (რკინიგზის ჩიხი, № 20)</p>	<p>uac(უა) 070.4(479.22) ს-323</p> <p>ISSN 2233-3851</p> <p>9 772233 1385001</p>	<p>მთავარი რედაქტორი</p> <p>ალექს</p> <p>ასლანოვი</p> <p>299-62-77; 599 56-81-86</p>	<p>პასუხისმგებელი რედაქტორები:</p> <p>გურამ გომიზაშვილი 599 53-76-16;</p> <p>რუსლან რუსია 599 17-21-21;</p> <p>სპარტაკ ძოგუშია 599 36-00-35</p> <p>პასუხისმგებელი მდივანი</p> <p>მამუკა მამუკაძე 514 33-33-24</p>
--	--	---	--	---	--